

РЕШЕНИЕ

№ 4965

гр. София, 19.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 14.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **4770** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.156 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма] ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място] [улица] срещу РЕВИЗИОНЕН АКТ /РА/ №Р-22221019008581-091-001 от 25.09.2020г., издаден от Р. Б. орган възложил ревизията и от М. Н.-ръководител на ревизията, с който РА след направеното прихващане за дължими суми и такива, подлежащи на възстановяване-са установени задължения за довносяне общо 317 431,95лв. /ДДС -217 212,60лв. и КД 29 046,95лв. и лихви 71 172,40лв./, който РА с РЕШЕНИЕ №427 от 22.03.2021г. на Директора на Дирекция „ОДОП“ е частично изменен като ДДС от 40 648,57лв. е изменено на 12 819,93лв. и КД от 34 043,80лв. е изменено на 13 108,54лв. и отменен частично за ДДС от общо 32 806,33лв. за данъчни периоди м.12.2016, м.08.2018 и м.09.2018г. и в останалата част е потвърден.

В частта, с която е потвърден и изменен /ДДС в размер от 156 577,63лв. и КД в размер от 20 935,26лв./ се оспорва с жалбата, а именно:

ПОТВЪРДЕН за установения ДДС за данъчен периоди: 12.2014 г., м. 01.2015 г., м. 04.2015 г., м. 05.2015 г., от м. 07.2015 г. до м. 09.2015 г., м. 10.2016 г., м. 03.2017 г., от м. 05.2017 г. до м. 08.2017 г., м. 12.2017 г., м. 02.2018 г., от м. 04.2018 г. до м. 07.2018 г. и от м. 10.2018 г. до м. 11.2019 г., ведно със съответните лихви за забава и в оспорената част на установените резултати за корпоративен данък по ЗКПО за данъчните периоди от 01.01.2014 г. до 31.12.2015 г. и от 01.01.2017 г. до 31.12.2017 г., ведно със съответните лихви за забава.

ИЗМЕНЕН Е за установените резултати по ЗДДС, както следва:

- за данъчен период м. 07.2016 г. от ДДС за внасяне в размер на 16 204,96 лв. определям на ДДС за внасяне в размер на 6 054,96 лв., ведно със съответните лихви за забава;

- за данъчен период м. 08.2016 г. от ДДС за внасяне в размер на 3 626,44 лв. определям на ДДС за внасяне в размер на 476,44 лв., ведно със съответните лихви за забава;

- за данъчен период м. 09.2016 г. от ДДС за внасяне в размер на 13 101,31 лв. определям на ДДС за внасяне в размер на 1 601,31 лв., ведно със съответните лихви за забава;

- за данъчен период м. 11.2017 г. от ДДС за внасяне в размер на 5 519,98 лв. определям на ДДС за внасяне в размер на 4 213,18 лв., ведно със съответните лихви за забава;

- за данъчен период м. 01.2018 г. от ДДС за внасяне в размер на 2 195,88 лв. определям на ДДС за внасяне в размер на 474,04 лв., ведно със съответните лихви за забава.

ИЗМЕНЕН е за данъчен период 2016г. като КД в размер на 19 076,58 лв. е определен на 3 526,58лв., ведно със съответните лихви за забава; и за данъчен период 2018г. КД в размер на 14 967,22лв. е определен на размер на 9 581,96 лв., ведно със съответните лихви за забава.

По изложените в жалбата съображения – се моли да се уважи същата и да се отмени в РА в потвърдената и изменена част, ведно с решението на ответника. Визира се, че РА не е обоснован и законосъобразен, както и е издаден в нарушение на процесуалния и материалния закон. Твърди се, че неправилно е отказано право на ДК за описаните доставки като аргументите за това са идентични. Подчертава се, че предмет на доставките са строителни услуги и материали, като доставчиците се явяват подизпълнители на РЛ, поради което всичко получено се влага в обектите на дружеството, което именно пряко извършва тази дейност. Визира се, че доставчиците са регистрирани по ДДС лица, издали са фактура, има плащане, договори и протоколи, надлежно осчетоводяване. Акцентира се на факта, че самото плащане е пряко доказателство за реалността на доставката като в този смисъл се цитира решение №16572/11.12.2013г. по адм.дело №11266/13г. на ВАС, че ако няма реалност самото плащане ще е лишено от логика. Твърди се, че нарушения при доставчиците не следва да се противопоставят на РЛ като например това, че има лица по трудови правоотношения, които нямат регистрация. Има и позоваване на практиката на СЕС /дела С-80/11 и С-142/11/, че е без значение как доставчиците са изпълнили услугата, след като е установено, че има реално изпълнение –така и т.39 по дело С-324/11. Касателно доставката на материали се твърди, че по правилата на ЗДДС –собствеността върху родово определени вещи се прехвърля, ако няма индивидуализиране- с предаването му, което се установява от протоколите. Относно приложението на ЗКПО –също се оспорват изводите за наличието на основания за увеличаване на финансовия резултат /ФР/ по фактурите, за които е отказано право на ДК. Подчертава се, че прекият данък не е многофазен като косвения, поради което признаването на разхода не е обвързано с документирането на приходите при изпълнителя. Визира се, че в счетоводството на РЛ е отразен надлежно разхода. Неправилно е прието, че фактурите за покупка са неистински, без за е анализирана съпоставимостта между приходи и разходи, и извършваната от дружеството дейност.

С оглед всичко изложено –се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв.Ч.. Претендират се разноси по списък.

Ответникът – Директорът на Дирекция „ОДОП“ –ЦУ на НАП –се представлява от юрк.К., който оспорва жалбата и моли като неоснователна да се отхвърли.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ, НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата е в срок от адресат на акта, с правен интерес от оспорването на същия, поради което следва да се разгледа по съществото ѝ.

По процедурата:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22221019008581-020-001/30.12.2019г., връчена по електронен път на 21.01.2020г., издадена от В. В. В., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. (оправомощена със Заповед №РД-01-818/10.05.2019 г. на и.д. директор на ТД на НАП С.), е възложено извършването на ревизия на [фирма] за определяне на задълженията на дружеството за данък върху добавената стойност по ЗДДС за отделните данъчни периоди от 01.01.2014г. до 30.11.2019г. и за корпоративен данък по ЗКПО за периодите от 01.01.2014г. до 31.12.2018г.

С Решение №1 от 13.02.2020г. за изземване разглеждането и решаването на конкретен въпрос/преписка във връзка с преназначаване на В. В. В., ревизионното производство е превъзложено на Р. Р. Б., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С..

Със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия (ЗИЗВР) №Р-22221019008581-020-002/15.04.2020г., издадена от Р. Р. Б., е продължен срокът за приключване на ревизията до 19.06.2020г..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) №Р-22221019008581-092-001/17.07.2020г., връчен по електронен път на 23.07.2020г.. На основание и в срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК от ревизираното дружество е постъпило възражение с вх. №53-00926-8/04.08.2020г. срещу констатациите в РД. По изложени в РА мотиви, същото е прието за допустимо, но неоснователно.

Ревизията приключва с РА №Р-22221019008581-091-001/25.09.2020г., издаден от Р. Р. Б., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията и М. А. К.-Н., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. РА е връчен по електронен път на 29.09.2020 г.

Видно от разпоредителната част на РА (Таблица 3) на [фирма] след извършено прихващане на недължимо платени и събрани суми за данъци, задължителни осигурителни вноски, наложени от органите по приходите глоби и имуществени санкции, както и суми, подлежащи на възстановяване срещу изискуеми публични вземания, събрани от НАП са установени задължения за довносяне общо в размер на 317 431,95 лв. (ДДС – 217 212,60 лв., КД – 29 046,95 лв. и лихви – 71 172,40 лв.).

В хода на ревизията, с цел изясняване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане на ревизираното дружество, са извършени редица процесуални действия, подробно описани в констативната част на изготвения РД, неразделна част от РА, по смисъла на чл.120, ал.2 от ДОПК. Изложени са предприетите от органите по приходите действия, както и установената фактическа обстановка и събраните доказателства.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на [фирма] са връчени две Искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице (ИПДПОЗЛ) №P-22221019008581-040-001/24.01.2020г. и №P-22221019008581-040-002/02.04.2020г. за представяне на цялата търговска, счетоводна и банкова документация. В отговор, от ревизираното дружество са представени част от изисканите доказателства, заведени с вх. вх. №53-00-926#2/04.06.2020г. и вх. №53-00-926#3/08.06.2020г..

В хода на ревизията е извършено посещение и в счетоводството на дружеството на адрес: [населено място], [улица], ет.2, офис 211, документирано с Протокол №1614280/03.06.2020г.. Проверени са първичните и вторични счетоводни, търговски и банкови документи на [фирма].

Установено е, че през ревизираните данъчни периоди дейността на ревизираното дружество е СМР на сгради. Представени са следните Удостоверения, издадени от Камара на строителите в България – Централен професионален регистър на строителя: Удостоверение №I-TV 011100/10.08.2019 г. за извършване на строежи по чл. 137, ал. 1, т. 1 буква М от Закона за устройство на територията (ЗУТ); Удостоверение №I-TV 019160/30.09.2019г. за извършване на строежи от първа група и от трета до пета категория и Удостоверение №I-TV 005637/30.09.2019г. за извършване на строежи от втора група и строежи от трета и четвърта категория.

Във връзка с осъществяване на дейността си, [фирма] е закупувало стоки и е получавало услуги от трети лица – доставчици, за които са издавани фактури.

За установяване правото на приспадане на данъчен кредит на основание чл.45 от ДОПК органите по приходите са извършили насрещни проверки на преките доставчици на жалбоподателя: [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], резултатите от които са обективирани в протоколи, описани подробно в РД.

Изготвените за целите на проверките ИПДПОЗЛ до [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] са връчени по реда на чл. 32 от ДОПК чрез прилагане към данъчното досие. От дружествата не са представени изисканите документи - счетоводни регистри, доказателства за кадрова и техническа обезпеченост, информацията относно това кой реално е извършил фактурираните доставки, договори, приемо-предавателни протоколи и др. Не са представени доказателства и за превъзлагане на доставките на трети лица.

В отговор на връчените по електронен път ИПДПОЗЛ до останалите доставчици също не са представени доказателства.

При проверка в базата данни на НАП, ревизиращите органи са констатирани, че процесните фактури, издадени от горесцитираните доставчици са отразени в дневниците им за продажби за съответните данъчни периоди като издадени на ревизираното лице.

Органите по приходите са извършили анализ на представените от [фирма] доказателства, както и на възможността именно посочените във фактурите доставчици да са извършили спорните доставки с наличния кадрови, материален и технически ресурс.

Извършени са служебни проверки в информационния масив на НАП. Констатирано е, че дружествата – доставчици не са разполагали с технически, технологичен и кадрови

ресурс за извършване на процесните доставки, част от тях нямат наети лица по трудови правоотношения или наетите такива са на длъжности, неотнормирани към предмета на доставките, не са приложени доказателства за лицата, пряко извършвали възложените работи. Установено е, че липсват доказателства за транспортирането на стоките, за чия сметка и по какъв начин е извършен транспортът. В Търговския регистър към Агенция по вписванията липсва информация за публикувани баланси и годишни отчети за дейността на дружествата-доставчици, респ. липсват данни за притежавани ДМА от същите. Констатирано е също, че на част от доставчиците са извършвани ревизии по ЗДДС, приключили с РА, с определени задължения към бюджета в големи размери.

От съвкупната преценка на събраните в хода на ревизията документи, представени от ревизираното лице и извършените насрещни проверки на преките доставчици на [фирма], ревизиращите органи са констатирани, че няма реално изпълнение на доставките по издадените фактури.

Органите на приходната администрация са обобщили, че не са налице обстоятелства, релевантни за признаване правото на данъчен кредит, поради което и на основание чл. 68, ал. 1 и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС на [фирма] е отказано правото на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 213 851,37 лв.

Конкретно по доставчици и периоди непризнатото право на приспадане на данъчен кредит е, както следва:

- в размер на 5 215,13 лв. за данъчни периоди м. 06, м. 08. и м. 12.2017 г., м. 01, м. 02, м. 04 и м. 05.2018 г. по 14 фактури, издадени от [фирма] с предмет на доставка – наем на скеле, наем на кофраж, покупка на строителни материали и покупка на шперплат;
- в размер на 4 900,61 лв. за данъчни периоди м. 07 и м. 08.2017 г. по 4 фактури, издадени от [фирма] с предмет на доставка – по договор за СМР;
- в размер на 9 165,80 лв. за данъчни периоди м. 07 и м. 08.2015 г. по 5 фактури, издадени от [фирма] с предмет на доставка – услуга;
- в размер на 14 639,08 лв. за данъчни периоди м. 05 и м. 06.2017 г. по 9 фактури, издадени от [фирма] с предмет на доставка – СМР и строителни материали;
- в размер на 4 320,00 лв. за данъчен период м. 11.2017 г. по 3 фактури, издадени от [фирма] с предмет на доставка – на основание договор;
- в размер на 500,00 лв. за данъчен период м. 10.2018 г. по фактура №149 от 31.10.2018 г., издадена от [фирма] с предмет на доставка – авансово плащане;
- в размер на 3 875,40 лв. за данъчни периоди м. 04 и м. 05.2015 г. по 2 фактури, издадени от [фирма] с предмет на доставка – материали;
- в размер на 2 167,08 лв. за данъчни периоди м. 07, м. 08, м. 09 и м. 10.2016 г. и м. 05.2017 г. по 12 фактури, издадени от [фирма] с предмет на доставка – шперплат и летви;
- в размер на 1 900,00 лв. за данъчен период м. 03.2017 г. по фактури №117 и №119 от 15.03.2017 г., издадени от [фирма] с предмет на доставка – съгласно договор (доставка на спортни съоръжения);
- в размер на 11 018,00 лв. за данъчен период м. 08.2019 г. по фактури №80...012 от 23.08.2019 г. и №80...09/20.08.2019 г., издадени от [фирма] с предмет на доставка – по договор за СМР;
- в размер на 55 458,94 лв. за данъчни периоди от м. 09.2019 г. до м. 11.2019 г. по 6 фактури, издадени от [фирма] с предмет на доставка – СМР по договор;

- в размер на 24 100,00 лв. за данъчни периоди м. 08, м. 09 и м. 12.2016 г. по 9 фактури, издадени от [фирма] с предмет на доставка - покупка;
- в размер на 10 770,53 лв. за данъчни периоди м. 08 и м. 09.2018 г. по 8 фактури, издадени от [фирма] с предмет на доставка – стоки;
- в размер на 16 647,00 лв. за данъчен период м. 02.2018 г. по 5 фактури, издадени от [фирма] с предмет на доставка – покупка;
- в размер на 21 821,60 лв. за данъчни периоди м. 03 и м. 07.2019 г. по 15 фактури, издадени от [фирма] с предмет на доставка – СМР услуги;
- в размер на 10 150,00 лв. за данъчен период м. 07.2016 г. по 3 фактури, издадени от [фирма] с предмет на доставка – покупка;
- в размер на 6 554,00 лв. за данъчен период м. 12.2014 г. по 3 фактури, издадени от [фирма] с предмет на доставка – услуги;
- в размер на 6 585,20 лв. за данъчни периоди м. 12.2014 г. и м. 01.2015 г. по 4 фактури, издадени от [фирма] с предмет на доставка – материали и услуга;
- в размер на 1 205,00 лв. за данъчен период м. 09.2015 г. по фактура №40...0320 от 28.09.2015 г., издадена от [фирма] с предмет на доставка – материали.

В заключение ревизиращите органи приемат, че за жалбоподателя не следва да възникне правото на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], тъй като не е доказано реалното осъществяване на документираните с тях доставки. Изводът се базира на липсата на доказателства за конкретните доставки, предаване на резултата от фактурираните услуги, както и прехвърляне на собствеността върху стоките. С оглед изложените изводи е постановен обжалвания РА.

Пред ответника – е оспорен РА по съображения за наличието на доказателства за реалност на доставките и за непротивопоставимост на фактите, свързани с доставчиците – за неотриването на адресите им, за пропуски при деклариране на заети лица и т.н.. Отделно са представени нови доказателства, относими към спорните доставки по фактурите, издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма].

Ответникът е посочил, че неизменен принцип в ЗДДС е, че фактурите, издадени от доставчик (в случая прекия такъв), следва да удостоверяват реално осъществени доставки на описаните в тях стоки и/или услуги. При липсата на такива доказателства за лицето - получател по тези фактури, няма да възникне право на приспадане на данъчен кредит, поради липса на доставка по смисъла на чл. 6/9 от ЗДДС. Реалността на доставката предполага оставяне на определени следи в обективната действителност - отчитане на разходи при доставчика по придобиване на стоката, разходи по извършване на стопанската дейност в зависимост от

вида на дейността, деклариране на приходи и др., които обстоятелства следва да бъдат установени чрез допустими доказателствени средства. Подчертано е, че при преценката на извода за липса на доставка следва да бъде установено дали той е логически изведен след анализ на установени по време на ревизията обстоятелства.

Визирано е, че в конкретния случай се касае за спор относно изпълнението на доставки на стоки (строителни материали, арматурна заготовка, шперплат, летви, спортни съоръжения, работно облекло и др.) и услуги (рекламни услуги, СМР, ушиване на работно облекло, наем на скеле и кофраж, монтаж на ОВК и др.).

Акцентирано е, че е необходимо да се установи, че ревизираното дружество е получило стоки от съответния вид и количество и че доставчикът разполага с тези количества и видове стоки, чиято собственост може да прехвърли, както и други обективни обстоятелства, съпътстващи такива доставки – доказателства за индивидуализация на стоката, за нейното предаване, за мястото на изпълнение - складови бази, транспорт и др.

Посочено е, че определянето на стоката, предмет на доставката, може да стане с физическото ѝ отделяне в отделна опаковка, склад, транспортно средство или посредством индивидуализирането ѝ по друг начин, еднозначно сочещ за коя стока рискът се носи от купувача. В конкретния случай, отделянето на стоките чрез тяхното транспортиране и предаването им от прекия доставчик на ревизираното лице следва да се удостовери със съответните приемо-предавателни протоколи и транспортни документи (товарителници, пътни листове и др.).

Също така е визирано, че когато се касае за доставка на услуги, се търси кадрова и техническа обезпеченост за оказването им, проследяват се обстоятелствата, чрез които би следвало да се обективират извършените услуги. Извършването на услугата е факт от обективната действителност, който има конкретни времеви и пространствени белези, които подлежат на установяване с доказателствени средства, събрани в хода на ревизионното производство. Притежаването на фактура от страна на ревизираното дружество не е достатъчно условие за признаване правото на данъчен кредит, когато не са налице категорични доказателства за извършване на услугите. За да е налице доставка на съответната услуга е необходимо да има доказателства, че е

извършена конкретно от доставчика по издадената фактура и на конкретния обект, както и документи, удостоверяващи, че доставчикът притежава съответната материална, кадрова и техническа обезпеченост, за да извърши фактурираните доставки. Направено е уточнението, че непредставянето на част от изискваните документи при извършените насрещни проверки на доставчик или ненамирането на адрес за кореспонденция на същия, не следва да води до еднозначния извод за липса на доставка. Също така допуснатите нарушения, като неподаване на данни за осигурени лица и неплащане на осигурителни задължения от страна на прекия доставчик не могат да бъдат тълкувани във вреда на жалбоподателя. Констатациите относно невнасянето на дължимите осигурителни вноски от страна на доставчиците, също е прието, че не представляват основание, сключени трудови договори да се считат за недействителни и още по-малко това да обоснове извод за липса на реална доставка.

Посочено е, че съгласно ЗДДС, правото на данъчен кредит не може да бъде отказано единствено поради непредставени документи от доставчика или неговия предходен, тъй като липсва конкретна разпоредба, която да въвежда подобен фактически състав. Следва да е осъществен на първо място правопораждащият правото на данъчен кредит юридически факт и получателят да притежава данъчен документ, издаден от доставчика – регистрирано лице, в съответствие с изискванията към фактурите, залегнали в закона, в който данъкът да е посочен на отделен ред – аргумент от чл. 71, т. 1 от ЗДДС. Правото на приспадане на данъчен кредит възниква за получателя, при условие че е налице реално осъществена доставка и същият притежава данъчен документ, издаден по реда на ЗДДС, съдържащ изискуемите реквизити.

С оглед направените отметки и ответникът е приел, че РА е незаконосъобразен по отношение на доставките от [фирма] /за рекламни услуги/, [фирма] и [фирма] като в тази част е признато право на ДК е РА е отменен. Конкретно е посочено, че е налице основание за признаване на правото на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 45 020,53 лв., по фактурите, издадени от [фирма], [фирма] и [фирма] за данъчните периоди от м. 07.2016г. до м. 09.2016г., м. 12.2016г., м. 08.2018г. и м. 09.2018г., отразяващи правомерно начислен ДДС.

В решението е прието, че РА е законосъобразен по отношение на

фактурите, издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] като в тази част обосновано е отказано правото на приспадане на данъчен кредит. Посочено е, че за да бъде доказано извършването на доставка, не е достатъчно само наличието на издаден данъчен документ (фактура) и съответните отразявания в счетоводството на получателя, а зависи и от това, дали доставчикът е извършил посочените в издадените от него фактури доставки на стоки и услуги.

В тази връзка е прието, че по отношение на фактурите, издадени от [фирма] също няма реалност на доставките. Посочено е, че с допълнение към жалбата от ревизираното дружество е представен Договор за услуга от 01.02.2018 г., сключен между [фирма] (възложител) и [фирма] (изпълнител) за ушиване на работно облекло. Представени са копия на спорните фактури с предмет - ушиване на работно облекло, съгласно опис и шивашки услуги съгласно опис, ведно с описи към тях, видно от които се касае за ушиване на тениски, работни гащеризони, работни панталони, защитни ръкавици, работни куртки, якета, обувки, шапки и други. Визирано е, че съгласно чл. 3.1, т. 2 от договора, страните са се договорили приемането на услугата да се удостоверява с подписване на двустранен приемо-предавателен протокол, но такива протоколи не са представени. Липсват и документи, в които да са зададени точни размери на работните облекла. Посочено е, че при извършени служебни проверки в ИС на НАП, в хода на ревизията е установено, че за периода, през който са фактурирани доставките към [фирма], дружеството е имало назначено 1 лице на трудов договор - началник производство, поради което е констатирано, че не са представени доказателства за наети лица по извънтрудови правоотношения, като граждански договори, сметки за изплатени суми, служебни бележки за платен данък, както и констативни протоколи, с които да е удостоверено, че работата е извършена. Липсват доказателства и за превъзлагане на услугите на трети лица. Направен е извода въз основа на гореизложеното, че с оглед вида и обема на възложените работи, доставчикът не е разполагал с необходимия персонал за ушиване на работните облекла, както и за изработване на обувките. Също и за ППС и НИ. При извършени служебни проверки по данни от КАТ, както и по данни, предоставени от общините е установено, че

към датата на декларираните доставки, [фирма] не е разполагало с превозни средства и недвижими имоти. По отношение на техническата обезпеченост липсват доказателства за наличие на собствени или наети ДМА, с които да се ушият работните облекла или да се изработят обувките.

Също по отношение на фактурите, издадени от [фирма] с предмет - строително-монтажни работи. С допълнение към жалбата от ревизираното дружество са представени копия на фактурите, издадени към [фирма] с приложени към тях Протоколи акт обр. 19 и два договора за СМР от 14.02.2019 г. и от 21.03.2019г.. Визирано е, че съгласно съдържанието на договорите, ревизираното дружество, в качеството си на възложител е възложило на [фирма] (изпълнител) да извърши строително-монтажни работи на обект: „Четириетажна жилищна сграда в УПИ – VI – 1556 за ЖС кв. 23, [населено място]“ и „Жилищна сграда с подземни гаражи, [населено място], [улица]“. Договорено е изпълнителят да използва качествени материали и изделия, отговарящи на нормативните изисквания. Прието е от ответника, че представените доказателства е видно, че се касае за извършени следните строително-монтажни работи: армировка фундамент, кофраж сутеренни стени и колони, кофраж греди, стълби и плоча, кофраж на различните етажи, бетон фундамент, полагане на изравнителна циментова замазка по вътрешни помещения, полагане настилка с гранитогрес – студоустойчив по под при тераси, монтаж на външна PVC дограма, монтаж на витрини с алуминиева дограма, монтаж на екстериорни врати, полагане настилка с гранит в общи части, почистване на работна площадка и др. Т.е. касае се за комплексни услуги, изискващи както кадрова, така и материална и техническа обезпеченост за извършване на възложените работи. По отношение на кадровата обезпеченост при извършени служебни проверки в ПП С. на НАП е установено, че [фирма] няма назначени служители на трудов договори, не са представени доказателства и за наети лица по извънтрудови правоотношения. Също първични счетоводни документи, удостоверяващи покупката на строителни материали, необходими за извършване на изследваните СМР, също не са представени от спорния доставчик. От страна на проверяваното дружество не са представени документи, пряко свързани и доказващи реалното извършване на фактурираните доставки. В случая, ревизиращите органи не са установили, че дружеството -

доставчик има счетоводни записвания за приходи от извършените доставки, нито пък данни за осчетоводени разходи във връзка с фактическото извършване на процесните доставки. Следователно, недоказани остават изложените в жалбата твърдения за наличието на реално извършени доставки.

Въз основа на изложеното – ответникът е приел, че също по доставките от [фирма] не са представени доказателства за реалността им и РА също е потвърден в тази част.

По отношение на фактурите, издадени от [фирма] се касае за извършени услуги, свързани с отдаване под наем на тръбно скеле, на тел. подпори, наем жабки, наем на кофраж, товарене, както и на доставка на стоки - шперплат. С допълнение към жалбата от ревизираното дружество са представени копия на спорните фактури и хронологични регистри на счетоводни сметки. Не са представени приемо-предавателни протоколи за прехвърляне на собствеността върху стоките, както и за предаването на наетите съоръжения. Липсват доказателства за транспорт на стоките и съоръженията до обекти на [фирма], както и за произход на същите. В хода на ревизията е установено, че спорният доставчик не е разполагал със собствени МПС, няма деклариран обект, където да се съхраняват стоките и т.н..Липсата на гореописаните доказателства потвърждават извода за липса на реално извършени доставки от [фирма] към ревизираното дружество.

Прието е ,че са идентични са представените доказателства и по отношение на доставките, фактурирани от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма].

От [фирма] към фактурите, издадени от [фирма] с предмет „материали съгласно договор“ са приложени хронологични регистри на счетоводни сметки 702 и 4532 и Договор за доставка на строителни материали от 23.11.2017 г., сключен между ревизираното дружество (купувач) и прекия доставчик.

Към фактурите, издадени от [фирма] с предмет „шперплат, товарене и превоз“ и „летви, наем тел. подпори, товарене и разтоварване, наем рамково скеле, товарене и превоз“ като доказателства за реално получени доставки са приложени Договор от 04.02.2016г., сключен между двете дружества за наем на фасадно скеле с площ от 2 000 кв.м. и хронологичен регистър на счетоводни сметки 702, 703 и 4532.

Към фактурите, издадени от [фирма] с предмет „съгласно договор“ е приложен Договор от 09.03.2017г. за доставка на

спортни съоръжения по заявка на купувача (ревизираното дружество) с необходимите сертификати и утвърдените стандартизационни документи, оборотна ведомост и хронологичен регистър на сметки 453/2, 501 и 703.

Към фактурите, издадени от [фирма] с предмет „по договор за СМР“ е приложен Договор за възлагане на строително-монтажни работи от 07.08.2016 г., сключен между [фирма] (възложител) и прекия доставчик (изпълнител) за извършване срещу заплащане със свои сили и средства, качествено и в срок строително-монтажни работи на обект: четириетажна жилищна сграда с РЗП 2192, 18 кв., състояща се от 19 апартамента, четири гаража и 27 паркоместа, в новообразуван парцел УПИ XV-1657 от квартал 23, по плана на [населено място], Софийска област, като възложените СМР са описани в Приложение №1, неразделна част от договора, но същото не е представено. Приложени са още оборотна ведомост и хронологичен регистър на сметки 453/2 и 703.

Към фактурите, издадени от [фирма] с предмет „СМР по договор“ е приложен Договор за възлагане на строително-монтажни работи от 02.09.2019г., сключен между [фирма] (възложител) и прекия доставчик (изпълнител) за извършване срещу заплащане със свои сили и средства, качествено и в срок строително-монтажни работи, а именно доставка и монтаж на ОВК на обект: „Жилищно – административна сграда, [населено място], [улица]в УПИ X. 2096, кв. 53 по плана на [населено място]“, като възложените СМР са описани в К. - Приложение №1, неразделна част от договора, но същото не е представено. Приложени са още оборотна ведомост и хронологичен регистър на сметки.

Към фактурите, издадени от [фирма] с предмет „материали по опис“ са приложени описи, видно от които се касае за доставка на различни строителни материали и Договор от 26.05.2017г. за доставка на материали с необходимите сертификати и утвърдените стандартизационни документи. Към фактурите с предмет „СМР по договор“ са приложени протоколи за установяване завършването на монтажно – демонтажни дейности (акт обр. 19) и Договор от 20.03.2017г., сключен между [фирма] (възложител) и прекия доставчик (изпълнител) за извършване срещу заплащане със свои сили строително-монтажни работи на обект: „Жилищна сграда в УПИ VIII-96/ПИ04234.6916.9102/, кв. 8 по плана на в.з. „К. дол“, [населено място], район „П.“ – СО“, ведно К. - Приложение №1 към

него с описани по вид и ориентировъчни количества СМР. Приложени са и хронологични регистри на счетоводни сметки.

Към фактурите, издадени от останалите доставчици - [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] не са представени съпътстващи доставките първични и вторични счетоводни документи.

Посочено е, че в конкретния случай, ревизиращите органи са изискали от гореописаните доставчици подробни писмени обяснения относно предмета на доставките по спорните фактури: вида на оказаните услуги, място на извършване, от кой са извършени (да се приложат документи, свързани с осъществяваната дейност), използвани ли са подизпълнители (фактури, договори), транспортни документи (пътни листове), разполага ли дружеството със складова база за съхранение на стоките (договор за наем или за собственост), дружеството разполага ли с кадрова обезпеченост (да се представят трудови договори и ведомости за заплати) и др. Такива доказателства не са представени, както в хода на ревизията, така и с жалбата до ответника. Всички приложени доказателства изхождат единствено от ревизираното лице, като от същите не може да се направи обосновано предположение, че има реална размяна на престации по спорните фактури респективно, че същите документират реално извършване на услуги, съответно прехвърляне на стоки. В случая липсват и не са приложени доказателства за фактически извършена от тези доставчици дейност, от кого и как е извършено, какви разходи са направени за това.

Прието е, че от наличните по преписката доказателства във връзка с документираните доставки на стоки, не може да се установи ресурсна обезпеченост за извършване на проверяваните доставки, не са декларирани обекти, складове на стопанска дейност. Не са представени регистри за счетоводно и аналитично отчитане. Не са представени приемо-предавателни протоколи, липсва информация къде и от кого е натоварена и съответно разтоварена стоката и от/в чия база. Не са ангажирани доказателства във връзка с извършен транспорт на стоките, за това кой и за чия сметка е извършил транспорта на стоките и др. документи, относими към конкретните доставки.

При извършени служебни проверки по данни от КАТ, както и по данни, предоставени от общините, към датата на декларираните доставки, горецитираните дружества - доставчици не са

обща преценка на всички доказателства и фактически обстоятелства и след като е обсъдил подробно и в тяхната съвкупност представените в хода на ревизията документи и ги е съпоставил с данните от информационните масиви на НАП, ревизиращият екип е формирал обосновани фактически и правни изводи, които напълно са споделени от ответника с решението му. Акцентирано е на това, че в жалбата не са посочени пряко относими към спора факти и обстоятелства, които да опровергават по обоснован начин констатациите и крайните заключения в РА.

Предвид гореизложеното е прието, че РА следва да бъде потвърден, като законосъобразен досежно непризнатия данъчен кредит в общ размер на **165 802,20 лв.** за данъчните периоди м. 12.2014 г., м. 01.2015 г., м. 04.2015 г., м. 05.2015 г., от м. 07.2015 г. до м. 09.2015 г., от м. 07.2016 г. до м. 10.2016 г., м. 03.2017 г., от м. 05.2017 г. до м. 08.2017 г., м. 11.2017 г., м. 12.2017 г., м. 01.2018 г., м. 02.2018 г., от м. 04.2018 г. до м. 07.2018 г. и от м. 10.2018 г. до м. 11.2019 г., ведно със съответните лихви за забава.

В решението е констатирано, че в разпоредителната част на РА към фактурите, по които не е признато правото на приспадане на данъчен кредит са включени и фактурите, издадени от [фирма], по които органите по приходите са приели, че са представени достатъчно доказателства, удостоверяващи реално изпълнени доставки по смисъла на чл. 6 от ЗДДС (стр. 53-55 в РД). От прекия доставчик са издадени две фактури №381/23.01.2018 г. с данъчна основа в размер на 8 609,20 лв. и начислен ДДС в размер на 1 721,84 лв. и №354/27.11.2017г. с данъчна основа в размер на 6 534,00лв. и начислен ДДС – 1 306,80 лв. за данъчни периоди м. 11.2017. и м. 01.2018г., поради което е прието, че в част съобразно изложените в РА и РД мотиви, ревизионния акт следва да се отмени.

В решението е посочено, че с оглед на това, че задълженията по ЗДДС са месечна величина и в част от периодите е налице отменителна и потвърдителна част по отношение на ползваното право на приспадане на данъчен кредит, то за данъчните периоди м. 07.2016 г., м. 08.2016 г., м. 09.2016 г., м. 11.2017 г. и м. 01.2018 г. е прието, че РА следва да се измени.

В решението по отношение на установените задължения по ЗКПО, в резултат на извършено увеличение на финансовия резултат за данъчните периоди от 01.01.2014 г. до 31.12.2018 г. е прието, че: в хода на ревизията, органите по приходите са извършили

проверка относно коректното осчетоводяване на приходите и разходите за спорните периоди и съответно правилното определяне на данъчния финансов резултат и дължимия корпоративен данък.

Констатирани са факти и обстоятелства, които водят до корекция на декларираните резултати, както следва:

След частично представяне на първични счетоводни документи и регистри, хронологии и оборотни ведомости от [фирма] е установено, че през ревизираните периоди дружеството е отчитало разходи за материали и разходи за външни услуги по фактури за покупки, издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], за които ревизиращите органи са приели, че не отразяват реално извършени доставки, респективно няма доказателства за формираните разходи, които да обусловят реално извършени стопански операции.

Установено е, че през ревизираните периоди от 01.01.2014г. до 31.12.2018г. фактурите, издадени от горецитираните доставчици са включени от ревизираното лице като разходи и участват при определянето на счетоводния финансов резултат на дружеството за съответните финансови години. Разходите са осчетоводени по кредита на счетоводна сметка 601 „Разходи за материали“ и сметка 602 „Разходи за външни услуги“.

В резултат на гореизложеното в частта по ЗДДС, органите на приходната администрация са формирали извод, че чрез осчетоводяването на първичните счетоводни документи за извършване на разходи по гореописаните сделки, за които при извършване на ревизията са събрани доказателства, че не са реално осъществени, [фирма] е намалило финансовият си резултат с цел отклоняване от облагане с корпоративен данък.

На основание чл.26, т.2 от ЗКПО във връзка с чл. 16, ал. 2 от същия закон ревизиращите органи са извършили корекция на декларирания финансов резултат в посока увеличение с отчетната стойност на изписаните доставки, фактурирани от горецитираните доставчици.

След данъчното преобразуване е доначислен корпоративен данък, както следва:

За отчетната 2014 г. е извършено увеличение на декларирания финансов резултат с отчетените разходи по фактурите, издадени

от [фирма] с данъчна основа в общ размер на 32 770,00 лв. Във връзка с констатациите за липса на доставки по ЗДДС след данъчно преобразуване е определен корпоративен данък в размер на 8 208,00 лв., при деклариран от ревизираното лице в размер на 4 931,00 лв. При внесен данък в размер на 4 931,00 лв., органите по приходите са определили остатък за довносяне в размер на 3 277,00 лв. На основание чл. 175 от ДОПК са начислени лихви за забава в размер на 1 825,82 лв.

За отчетната 2015 г. е извършено увеличение на декларирания финансов резултат с отчетените разходи по фактурите, издадени от [фирма] и [фирма] с данъчна основа в общ размер на 51 854,00 лв. След данъчното преобразуване е определен корпоративен данък в размер на 9 920,80 лв., при деклариран от ревизираното лице в размер на 4 735,40 лв. При внесен данък в размер на 2 735,40 лв. и направени авансови вноски през годината в размер на 2 000,00 лв., органите по приходите са определили остатък за довносяне в размер на 5 185,40 лв. На основание чл. 175 от ДОПК са начислени лихви за забава в размер на 2 361,13 лв.

За отчетната 2016 г. е извършено увеличение на декларирания финансов резултат с отчетените разходи по фактурите, издадени от [фирма], [фирма] и [фирма] с данъчна основа в общ размер на 165 717,20 лв. Във връзка с констатациите за липса на доставки по ЗДДС след данъчно преобразуване е определен корпоративен данък в размер на 19 076,58 лв., при деклариран от ревизираното лице в размер на 2 504,86 лв. При направени през годината авансови вноски в размер на 3 000,00 лв., органите по приходите са определили остатък за довносяне в размер на 16 571,72 лв. На основание чл. 175 от ДОПК са начислени лихви за забава в размер на 5 869,46 лв.

За отчетната 2017г. е извършено увеличение на декларирания финансов резултат с отчетените разходи по фактурите издадени от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] с данъчна основа в общ размер на 137 042,46 лв. След данъчното преобразуване е определен корпоративен данък в размер на 14 277,56 лв., при деклариран от ревизираното лице в размер на 573,31 лв. При направени авансови вноски през годината в размер на 1 504,86 лв., органите по приходите са определили остатък за довносяне в размер на 13 704,25 лв. На основание чл. 175 от ДОПК са начислени лихви за забава в размер на 3 470,87 лв.

За отчетната 2018 г. е извършено увеличение на декларирания финансов резултат с отчетените разходи по фактурите издадени от [фирма], [фирма] и [фирма] с данъчна основа в общ размер на 139 927,65 лв. След данъчното преобразуване е определен корпоративен данък в размер на 14 967,22 лв., при деклариран от ревизираното лице в размер на 974,46 лв. При направени авансови вноски през годината в размер на 500,00 лв., органите по приходите са определили остатък за довносяне в размер на 13 992,76 лв. На основание чл. 175 от ДОПК са начислени лихви за забава в размер на 2 151,96 лв.

Ответникът с решението си в частта по ЗКПО – е посочил, че в РА е направен анализ на отчетените приходи и разходи, определената облагаема печалба и преобразуването на счетоводния финансов резултат за данъчни цели. За данъчни цели **Закона за счетоводството** (ЗСч) поставя на първо място изискването за достоверност на счетоводната информация за стопанската дейност на предприятията, на счетоводните системи и тяхното представяне. Основно законово изискване е воденето на подробна счетоводна отчетност, която да е достатъчна за установяване на задълженията на лицата.

Посочено е, че доказването на реалността на доставките е от съществено значение, тъй като само при действително осъществени такива могат да се признаят разходи за дейността на получателя по фактурите.

Съгласно разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от ЗКПО, счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на Закона за счетоводството, отразяващ вярно стопанската операция. По отношение на извършеното преобразуване на данъчния финансов резултат с извършените разходи по фактурите, издадени от [фирма], [фирма] и [фирма], ответникът е приел за основателни възраженията на ревизираното дружество. Предвид мотивите, подробно изложени в частта на ЗДДС в настоящото решение, респективно признатия данъчен кредит по извършените доставки, е прието за незаконосъобразно извършеното увеличение на счетоводния финансов резултат със сумата в размер на 155 500,00 лв. за 2016 г. и 53 852,65 лв. за 2018 г.

По отношение на извършеното преобразуване на данъчния финансов резултат с извършените разходи по фактурите, издадени от останалите доставчици през данъчни периоди от 01.01.2014 г.

до 31.12.2018 г., предвид мотивите, изложени в частта по ЗДДС, е прието, че РА е законосъобразен.

Съгласно чл. 26, т. 2 от ЗКПО не се признават за данъчни цели счетоводни разходи, които не са документално обосновани, тъй като при недоказана реалност на доставките, не се обосновават документално стойностите, осчетоводени като разход – липсват доказателства, че те действително са извършени и при установена нереалност на доставките, означава, че разходите са осчетоводени без да са документално обосновани.

Съобразно изложеното ответникът е приел, че по ЗКПО за данъчните периоди 2014 г., 2015 г. и 2017 г. РА следва да се потвърди, а за 2016 г. и 2018 г. следва да се измени, както следва: данъчната основа за облагане по ЗКПО за 2016 г. следва да се измени на 35 265,77 лв. (декларирания от ревизираното дружество данъчен финансов резултат в размер на 25 048,57 лв. + отчетените разходи по фактурите, издадени от [фирма] в общ размер на 10 217,20 лв.). След извършената корекция, за 2016 г. е дължим корпоративен данък в размер на 3 526,58 лв. При деклариран данък в размер на 2 504,86 лв., но направени през годината авансови вноски в размер на 3 000,00 лв. е налице КД за довносяне в размер на 526,58 лв. На основание чл. 175 от ДОПК, във връзка с чл. 1 от **Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания** (ЗЛДТДПДВ) за невнесените в срок суми е дължима лихва в размер на 186,35 лв.

Прието е, че данъчната основа за облагане по ЗКПО за 2018 г. следва да се измени на 95 819,60 лв. (декларирания от ревизираното дружество данъчен финансов резултат в размер на 9 744,60 лв. + отчетените разходи по фактурите, издадени от [фирма] и [фирма] в общ размер на 86 075,00 лв.). След извършената корекция, за 2018 г. е дължим корпоративен данък в размер на 9 581,96 лв. При деклариран и ефективно внесен данък в размер на 974,46 лв. е налице КД за довносяне в размер на 8 607,50 лв. На основание чл. 175 от ДОПК, във връзка с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ за невнесените в срок суми е дължима лихва в размер на 1 300,69 лв.

С оглед изложените мотиви е постановено решението на ответника.

В СЪДЕБНОТО ПРОИЗВОДСТВО от ответника са представени на диск- л.154-155 –доказателства за класифициран електронен подпис на лицата подписали ЗВР, изменението й , РД и РА.

По искане на жалбоподателя е изслушана съдебно-счетоводна експертиза, както и са представени допълнително писмени доказателства, съобразени от в.л.. Видно от заключението й /л.184 е сл./ в счетоводството на дружеството-жалбоподател [фирма] има счетоводни записвания за получените доставки (материали и услуги) по фактури издадени от доставчиците със следните счетоводни записвания:

-за доставчика [фирма]: от доставчика са издадени 15 броя фактури с ДО в размер на 27 767,17лв. и начислен ДДС в размер на 5 553,43лв. (Приложение №1). При покупката са взети следните счетоводни записвания: Дебит с/ка 602-Разходи за външни услуги Дебит с/ка 601-Разходи за материали Дебит с/ка 302-Материали Кредит с/ка 401-Доставчици.

За извършеното плащане по фактурите и закриване на разчетите с доставчика са съставени следните счетоводни статии: Дебит с/ка 401-Доставчици Кредит с/ка 503-Разплащателна сметка.

В.л. сочи, че от представените допълнителни доказателства по делото систематизирани в Приложение № 17 се установява, че стоките и услугите от доставчика са осъществени за последващи доставки към клиент [фирма].(папка 2, № 18)

Относно счетоводните записвания от доставчика за издадените от него фактури, счетоводните операции за извършените доставки са следните: Дебит с/ка 411-Клиенти Кредит с/ка 702,703-Приходи от продажба на стоки и услуги Кредит с/ка 4532-Начислен данък за продажбите.

-за доставчика [фирма] –от същия са издадени 3 броя фактури с ДО в размер на 21 600лв. и начислен ДДС в размер на 4 320лв. (Приложение №2). При покупката са взети следните счетоводни записвания: Дебит с/ка 602-Разходи за външни услуги Дебит с/ка 601-Разходи за материали Дебит с/ка 302-Материали Кредит с/ка 401-Доставчици.

За извършеното плащане по фактурите и закриване на разчетите с доставчика са съставени следните счетоводни статии: Дебит с/ка 401-Доставчици Кредит с/ка 501,503-Каса; Разплащателна сметка.

От представените допълнителни доказателства по делото систематизирани в Приложение № се установява, че стоките и услугите от доставчика са осъществени за последващи доставки към клиент [фирма].(папка 2, № 17)

Относно счетоводните записвания от доставчика за издадените от него фактури, счетоводните операции за извършените доставки са

следните: Дебит с/ка 411-Клиенти Кредит с/ка 702,703-Приходи от продажба на стоки и услуги Кредит с/ка 4532-Начислен данък за продажбите.

-за доставчика [фирма] е установено, че са издадени 3 броя фактури с ДО в размер на 32 770лв. и начислен ДДС в размер на 6 554лв. (Приложение №3). При покупката са взети следните счетоводни записвания: Дебит с/ка 602-Разходи за външни услуги Дебит с/ка 601-Разходи за материали Дебит с/ка 302-Материали Кредит с/ка 401-Доставчици. За извършеното плащане по фактурите и закриване на разчетите с доставчика са съставени следните счетоводни статии: Дебит с/ка 401-Доставчици Кредит с/ка 501,503-Каса; Разплащателна сметка.

От представените допълнителни доказателства по делото систематизирани в Приложение № 17 се установява, че стоките и услугите от доставчика са осъществени за последващи доставки към клиент [фирма].(папка 1, № 3).

Относно счетоводните записвания от доставчика за издадените от него фактури, счетоводните операции за извършените доставки са следните: Дебит с/ка 411-Клиенти Кредит с/ка 702,703-Приходи от продажба на стоки и услуги Кредит с/ка 4532-Начислен данък за продажбите .

За доставчика [фирма] -е установено, че са издадени 12 броя фактури с ДО в размер на 10 835,53лв. и начислен ДДС в размер на 2 167,11лв. (Приложение №4).

При покупката са взети следните счетоводни записвания: Дебит с/ка 602-Разходи за външни услуги Дебит с/ка 601-Разходи за материали Дебит с/ка 302-Материали Кредит с/ка 401-Доставчици За извършеното плащане по фактурите и закриване на разчетите с доставчика са съставени следните счетоводни статии: Дебит с/ка 401-Доставчици Кредит с/ка 501,503-Каса; Разплащателна сметка.

От представените допълнителни доказателства по делото систематизирани в Приложение № 17 се установява, че стоките и услугите от доставчика са осъществени за последващи доставки към клиент СО-Район [фирма].(папка 1, №11).

Относно счетоводните записвания от доставчика за издадените от него фактури, счетоводните операции за извършените доставки са следните: Дебит с/ка 411-Клиенти Кредит с/ка 702,703-Приходи от продажба на стоки и услуги Кредит с/ка 4532-Начислен данък за продажбите.

За доставчика [фирма]- издадени 2 броя фактури с ДО в

размер на 9 500лв. и начислен ДДС в размер на 1 900лв. (Приложение №5). При покупката са взети следните счетоводни записвания: Дебит с/ка 602-Разходи за външни услуги Дебит с/ка 601-Разходи за материали Дебит с/ка 302-Материали Кредит с/ка 401-Доставчици. За извършеното плащане по фактурите и закриване на разчетите с доставчика са съставени следните счетоводни статии: Дебит с/ка 401-Доставчици Кредит с/ка 501,503-Каса; Разплащателна сметка.

В.л. сочи, че от представените допълнителни доказателства по делото систематизирани в Приложение № 17 се установява, че стоките и услугите от доставчика са осъществени за последващи доставки към клиент СО-Район [фирма].(папка 1, №11).

Относно счетоводните записвания от доставчика за издадените от него фактури, счетоводните операции за извършените доставки са следните: Дебит с/ка 411 -Клиенти Кредит с/ка 702,703-Приходи от продажба на стоки и услуги Кредит с/ка 4532-Начислен данък за продажбите.

За доставчика [фирма]- е установено, че от доставчика са издадени 1 броя фактури с ДО в размер на 2 500лв. и начислен ДДС в размер на 500лв. (Приложение №6). При покупката са взети следните счетоводни записвания: Дебит с/ка 602-Разходи за външни услуги Дебит с/ка 601-Разходи за материали Дебит с/ка 302-Материали Кредит с/ка 401-Доставчици. За извършеното плащане по фактурите и закриване на разчетите с доставчика са съставени следните счетоводни статии: Дебит с/ка 401-Доставчици Кредит с/ка 501,503-Каса; Разплащателна сметка.

В.л. приема, че от представените допълнителни доказателства по делото систематизирани в Приложение № 17 се установява, че стоките и услугите от доставчика са осъществени за последващи доставки към клиент [фирма] .(папка 2, № 18).

Относно счетоводните записвания от доставчика за издадените от него фактури, счетоводните операции за извършените доставки са следните: Дебит с/ка 411-Клиенти Кредит с/ка 702,703-Приходи от продажба на стоки и услуги Кредит с/ка 4532-Начислен данък за продажбите.

За доставчика [фирма] – е прието, че са издадени 6 броя фактури с ДО в размер на 277 295лв. и начислен ДДС в размер на 55 458,94лв. (Приложение №7). При покупката са взети следните счетоводни записвания: Дебит с/ка 602-Разходи за външни услуги Дебит с/ка 601-Разходи за материали Дебит с/ка 302-Материали

Кредит с/ка 401-Доставчици. За извършеното плащане по фактурите и закриване на разчетите с доставчика са съставени следните счетоводни статии: Дебит с/ка 401-Доставчици Кредит с/ка 501,503-Каса; Разплащателна сметка.

Прието е, че от представените допълнителни доказателства по делото систематизирани в Приложение № 17 се установява, че стоките и услугите от доставчика са осъществени за последващи доставки към клиент [фирма].(папка 4, №25).

Относно счетоводните записвания от доставчика за издадените от него фактури, счетоводните операции за извършените доставки са следните: Дебит с/ка 411-Клиенти Кредит с/ка 702,703-Приходи от продажба на стоки и услуги Кредит с/ка 4532-Начислен данък за продажбите.

За доставчика [фирма] –в.л. сочи, че от доставчика са издадени 4 броя фактури с ДО в размер на 24 503 лв. и начислен ДДС в размер на 4 900,60 лв. (Приложение №8). При покупката са взети следните счетоводни записвания: Дебит с/ка 602-Разходи за външни услуги Дебит с/ка 601-Разходи за материали Дебит с/ка 302-Материали Кредит с/ка 401 –Доставчици. За извършеното плащане по фактурите и закриване на разчетите с доставчика са съставени следните счетоводни статии: Дебит с/ка 401-Доставчици Кредит с/ка 501,503-Каса; Разплащателна сметка.

Визира, че от представените допълнителни доказателства по делото систематизирани в Приложение № 17 се установява, че стоките и услугите от доставчика са осъществени за последващи доставки към клиент СО-Район „С.“ (папка 1, № 11).

Относно счетоводните записвания от доставчика за издадените от него фактури, счетоводните операции за извършените доставки са следните: Дебит с/ка 411-Клиенти Кредит с/ка 702,703-Приходи от продажба на стоки и услуги Кредит с/ка 4532-Начислен данък за продажбите.

За доставчика [фирма] в експертизата е посочено, че от доставчика са издадени 4 броя фактури с ДО в размер на 55 090лв. и начислен ДДС в размер на 11 018лв. (Приложение №9).При покупката са взети следните счетоводни записвания: Дебит с/ка 602-Разходи за външни услуги Дебит с/ка 601-Разходи за материали Дебит с/ка 302-Материали Кредит с/ка 401-Доставчици. За извършеното плащане по фактурите и закриване на разчетите с доставчика са съставени следните счетоводни статии: Дебит с/ка 401-Доставчици Кредит с/ка 501,503-Каса; Разплащателна сметка.

От представените допълнителни доказателства по делото систематизирани в Приложение № 17 се установява, че стоките и услугите от доставчика са осъществени за последващи доставки към клиент [фирма] (папка 2, № 18).

Относно счетоводните записвания от доставчика за издадените от него фактури, счетоводните операции за извършените доставки са следните: Дебит с/ка 411-Клиенти Кредит с/ка 702,703-Приходи от продажба на стоки и услуги Кредит с/ка 4532-Начислен данък за продажбите.

За доставчика [фирма] е посочено, е от доставчика са издадени 4 броя фактури с ДО в размер на 32 926,00 лв. и начислен ДДС в размер на 6 585,20 лв. (Приложение № 10). При покупката са взети следните счетоводни записвания: Дебит с/ка 602-Разходи за външни услуги Дебит с/ка 601-Разходи за материали Дебит с/ка 302-Материали Кредит с/ка 401-Доставчици. За извършеното плащане по фактурите и закриване на разчетите с доставчика са съставени следните счетоводни статии: Дебит с/ка 401-Доставчици Кредит с/ка 501,503-Каса; Разплащателна сметка.

От представените допълнителни доказателства по делото систематизирани в Приложение № 17 се установява, че стоките и услугите от доставчика са осъществени за последващи доставки към клиент [фирма] (папка 1, № 4).

Относно счетоводните записвания от доставчика за издадените от него фактури, счетоводните операции за извършените доставки са следните: Дебит с/ка 411-Клиенти Кредит с/ка 702,703-Приходи от продажба на стоки и услуги Кредит с/ка 4532-Начислен данък за продажбите.

За доставчика [фирма] – е посочено, че от доставчика са издадени 5 броя фактури с ДО в размер на 83 235,00 лв. и начислен ДДС в размер на 16 647,00 лв. (Приложение № 11). При покупката са взети следните счетоводни записвания: Дебит с/ка 602-Разходи за външни услуги Дебит с/ка 601-Разходи за материали Дебит с/ка 302-Материали Кредит с/ка 401-Доставчици. За извършеното плащане по фактурите и закриване на разчетите с доставчика са съставени следните счетоводни статии: Дебит с/ка 401-Доставчици Кредит с/ка 501,503-Каса; Разплащателна сметка.

От представените допълнителни доказателства по делото се установява, че стоките и услугите от доставчика са осъществени за последващи доставки към клиент [фирма] (папка 4, № 27).

Относно счетоводните записвания от доставчика за издадените от

него фактури, счетоводните операции за извършените доставки са следните: Дебит с/ка 411-Клиенти Кредит с/ка 702,703-Приходи от продажба на стоки и услуги Кредит с/ка 4532-Начислен данък за продажбите.

За доставчика [фирма] е посочено, че са издадени 9 броя фактури с ДО в размер на 73 195,43 лв. и начислен ДДС в размер на 14 639,08 лв. (Приложение № 12). При покупката са взети следните счетоводни записвания: Дебит с/ка 602-Разходи за външни услуги Дебит с/ка 601-Разходи за материали Дебит с/ка 302-Материали Кредит с/ка 401-Доставчици. За извършеното плащане по фактурите и закриване на разчетите с доставчика са съставени следните счетоводни статии: Дебит с/ка 401-Доставчици Кредит с/ка 501,503-Каса; Разплащателна сметка.

От представените допълнителни доказателства по делото систематизирани в Приложение № 17 се установява, че стоките и услугите от доставчика са осъществени за последващи доставки към клиент Р. Р. Т. (папка 2, № 14)

Относно счетоводните записвания от доставчика за издадените от него фактури, счетоводните операции за извършените доставки са следните: Дебит с/ка 411-Клиенти Кредит с/ка 702,703-Приходи от продажба на стоки и услуги Кредит с/ка 4532-Начислен данък за продажбите.

За доставчика [фирма] е посочено, че са издадени 1 броя фактури с ДО в размер на 6 025,00 лв. и начислен ДДС в размер на 1 205,00 лв. (Приложение № 13). При покупката са взети следните счетоводни записвания: Дебит с/ка 602-Разходи за външни услуги Дебит с/ка 601-Разходи за материали Дебит с/ка 302-Материали Кредит с/ка 401-Доставчици. За извършеното плащане по фактурите и закриване на разчетите с доставчика са съставени следните счетоводни статии: Дебит с/ка 401-Доставчици Кредит с/ка 501,503-Каса; Разплащателна сметка.

От представените допълнителни доказателства по делото систематизирани в Приложение № 17 се установява, че стоките и услугите от доставчика са осъществени за последващи доставки към [фирма].

Относно счетоводните записвания от доставчика за издадените от него фактури, счетоводните операции за извършените доставки са следните: Дебит с/ка 411-Клиенти Кредит с/ка 702,703-Приходи от продажба на стоки и услуги Кредит с/ка 4532-Начислен данък за продажбите.

За доставчика [фирма] е посочено, че са издадени 14 фактури с ДО 109 108лв. и ДДС 21 821,60лв./приложение 14/. При покупката са взети следните счетоводни записвания: Дебит с/ка 602-Разходи за външни услуги Дебит с/ка 601-Разходи за материали Дебит с/ка 302-Материали Кредит с/ка 401-Доставчици. За извършеното плащане по фактурите и закриване на разчетите с доставчика са съставени следните счетоводни статии: Дебит с/ка 401-Доставчици Кредит с/ка 501,503-Каса; Разплащателна сметка. От представените допълнително доказателства в приложение №17 се установява, че стоките и услугите от доставчика са осъществени за последващи доставки към клиент [фирма] и [фирма] /папка 2, №18, папка 3 №22.

Относно счетоводните записвания от доставчика за издадените от него фактури, счетоводните операции за извършените доставки са следните: Дебит с/ка 411-Клиенти Кредит с/ка 702,703-Приходи от продажба на стоки и услуги Кредит с/ка 4532-Начислен данък за продажбите.

За доставчика [фирма] е посочено, че са издадени 5 фактури с ДО 45829,50лв. и ДДС 9165,90лв./приложение 15 /. При покупката са взети следните счетоводни записвания: Дебит с/ка 602-Разходи за външни услуги Дебит с/ка 601-Разходи за материали Дебит с/ка 302-Материали Кредит с/ка 401-Доставчици. За извършеното плащане по фактурите и закриване на разчетите с доставчика са съставени следните счетоводни статии: Дебит с/ка 401-Доставчици Кредит с/ка 501,503-Каса; Разплащателна сметка. От представените допълнително доказателства в приложение №17 се установява, че стоките и услугите от доставчика са осъществени за последващи доставки към клиент [фирма] /папка 4, №18/.

Относно счетоводните записвания от доставчика за издадените от него фактури, счетоводните операции за извършените доставки са следните: Дебит с/ка 411-Клиенти Кредит с/ка 702,703-Приходи от продажба на стоки и услуги Кредит с/ка 4532-Начислен данък за продажбите.

За доставчика [фирма] е посочено, че са издадени 2 фактури с ДО 19 377лв. и ДДС 3875,40лв./приложение 16/. При покупката са взети следните счетоводни записвания: Дебит с/ка 602-Разходи за външни услуги Дебит с/ка 601-Разходи за материали Дебит с/ка 302-Материали Кредит с/ка 401-Доставчици. За извършеното плащане по фактурите и закриване на разчетите с доставчика са съставени следните счетоводни статии: Дебит с/ка

401-Доставчици Кредит с/ка 501,503-Каса; Разплащателна сметка. От представените допълнително доказателства в приложение №17 се установява, че стоките и услугите от доставчика са осъществени за последващи доставки към клиент [фирма] /папка 1, №3/.

Относно счетоводните записвания от доставчика за издадените от него фактури, счетоводните операции за извършените доставки са следните: Дебит с/ка 411-Клиенти Кредит с/ка 702,703-Приходи от продажба на стоки и услуги Кредит с/ка 4532-Начислен данък за продажбите.

В заключение е посочено, че в счетоводството на жалбоподателя се прилагат Н.. Прилага се двустранно счетоводно записване. Счетоводството е водено редовно и дава възможност за анализ, проверка и хронологично проследяване на Счетоводните операции, отразяващи доставките по процесите фактури.

При представянето на заключението си в с.з. на 14.06.2022г. в.л. на въпрос на ответника заявява, че не е извършил проверка в счетоводството на доставчиците/които и не се откриват/, а само до документи, представени от жалбоподателя.

Във връзка с това следва да се има предвид, че жалбоподателят с молба от 01.04.2022г. на л.179 е представил документи в 4 класъора, които са приети с опр. в з.з. от 03.05.2022г./след като в о.з. на 05.04.2022г. на ответника е даден 10-дневен срок за становище и не е изразено такова/, по които доказателства в.л. е работило.

Следователно –от ПРАВНА СТРАНА СЪДЪТ намира следното:

РА е издаден от ръководителя на ревизията и от възложилия ревизията орган, поради което на основание чл.119, ал.2 от ДОПК се прави извода, че се касае за компетентен орган. Следва да се има предвид, че от ответника допълнително са представени доказателства на диск- л.154-155 –за класифициран електронен подпис на лицата подписали ЗВР, изменението й , РД и РА.

В производството не са допуснати съществени процесуални нарушения. Относимите факти са установени правилно –за същите има констатации в РД, който на основание чл.120, ал.2 от ДОПК е част от РА.

Преди да се направят конкретни констатации за доставчиците –следва да се има предвид следните общи постановки:

1. За да бъде признато правото на данъчен кредит следва зад издадена фактура да стои реална стопанска операция. Същата е такава, когато освен документирането на тази доставка – се

установи, че доставчикът има капацитета /кадрови, технически, материален/ да изпълни доставката. В този смисъл по аргумент от член 220, точки 4 и 5 от Директивата за ДДС, фактура не може да бъде правомерно изготвена, ако съответната сделка не е осъществена. Според СЕС националните органи имат право да сметат, като белязана от измама, една фиктивна доставка, за която, без тя да е осъществена, е издадена фактура със знанието за тази измама. В това отношение представянето на фактури или декларации с невярно съдържание, както и всяко друго манипулиране на доказателствата, може да възпрепятства правилното събиране на данъка и следователно да застраши доброто функциониране на общата система на ДДС /в този смисъл решение на СЕС от 07.12.2010 г. по дело C-285/09, т. 49/.

От изложеното следва, че ползвайки право на приспадане на данъчен кредит по фактури, които не са обвързани с реални стопански операции от посочените в тях доставчици, жалбоподателят фактически участва във сделки, свързани с данъчна злоупотреба, което е основание да му бъде отказано право на ДК по тези доставки.

Също така -в решенията на С. по дело C-342/87 и C-454/98 – т. 53 в тази връзка е посочено, че „упражняването от данъчно-задължено лице на правото на приспадане на данък върху добавената стойност във връзка с доставката на стоки или услуги от друго данъчно-задължено лице може да бъде упражнявано само по отношение на действително дължимите данъци, т. е. данъци, съответстващи на сделките, върху които е начислен данък върху добавената стойност или който е изплатен, доколкото е бил дължим. Тя не се прилага за данъците, които по силата на чл. 21, параграф 1 /в/ от директивата, се дължат единствено, защото са посочени във фактурата“.

2. Конкретно не е спорно изложеното в решението на ответника, че непредставянето на част от изисканите документи при извършените насрещни проверки на доставчик или ненамирането на адрес за кореспонденция на същия, не следва да води до еднозначния извод за липса на доставка. Също така допуснатите нарушения, като неподаване на данни за осигурени лица и неплащане на осигурителни задължения от страна на прекия доставчик не могат да бъдат тълкувани във вреда на жалбоподателя. Констатациите относно невнасянето на дължимите осигурителни вноски от страна на доставчиците, също

е прието, че не представляват основание, сключените трудови договори да се считат за недействителни и още по-малко това да обоснове извод за липса на реална доставка.

3. Следва обаче да се подчертае, че става въпрос за всичките доставчици – не за едно или няколко дружества, на които „случайно е попаднало“ РЛ при избора си – ако изобщо е проведен такъв и не е ясно как са избрани доставчиците. Касае се за 16 дружества-доставчици, които имат еднакъв профил – нито едно от тях не се намира на адреса, не представя документи вкл. данни за превъзлагане на доставките на трети лица, имат задължения, понастоящем една част от тях са deregистрирани, нямат офиси, нямат имоти и коли и само някои от тях имат назначени работници. Трябва да се има предвид, че в ревизионното производство нито едно от тях, както и РЛ не представят документи- договори, ППП и т.н. За част от тях са представени пред ответника от РЛ, като въз основа на тях за някои е признато право на данъчен кредит – за [фирма], [фирма] и [фирма]- /не е предмет на оспорване, поради което/. За другите са представени от РЛ документи пред съда-заявки, договори и т.н., които са преценени от в.л. при отговора на въпроса за последваща реализация. Следва обаче да се има предвид, че част от доставките не могат да имат такава- напр. извършени СМР, доставено работно облекло, което е раздадено на работниците на РЛ, стоки, които не са индивидуализирани с ППП. Ето защо експертизата в тази част вкл. и защото касае правни констатации не следва да се КРЕДИТИРА. За останалите отговори – същите не установява спорни обстоятелства касателно осчетоводяването на доставките при РЛ и при издателите на фактурите, НО по данни на РЛ, а не при проверка счетоводствата на доставчиците, които не се намират на адресите си и тяхното счетоводство не е проверено, видно от заявеното от в.л. в с.з. на 14.06.2022г.. Безспорно е, че последните са регистрирани по ДДС за периода и има осчетоводяване на фактурите. Не е спорно и обстоятелството за това, че има плащане. Само по себе си обаче наличието на фактура и плащане – без зад същата да стои реална стопанска операция – не може да води до извода за признаване на правото на ДК по процесните доставки. За последното трябва да се съобразят и да се анализират и останалите обстоятелства. Също така трябва да се има предвид, че наличието на стоката /когато се касае за доставки на стоки/ при РЛ от същия вид или на извършена услуга – не може

и не трябва да води до безкритичния извод, че доставката е именно по посочените фактури. Трябва да се изследва капацитета на доставчика да изпълни доставката. Във връзка с това и изводите на вещото лице за последваща реализация – освен, че касаят правни констатации –са и произволни. Ако връзката между доставчика и РЛ при предоставянето на услугата респ. доставката на стоката е прекъсната т.е. не може да се направи еднозначния извод, че именно стоката/усл. е предоставена/доставена от доставчика по фактурата, то **тези последващи реализации са ирелевантни особено за стоки и услуги от даден вид.** Изложеното –ще се проследи при анализа, който състава ще направи по-долу за периоди и доставчици.

Като съобрази направените по-горе уточнения, СЪДЪТ ПО СЪЩЕСТВО по ЗДДС по периоди и доставчици прави следните констатации:

За данъчен период 01.12.-31.12.2014г. –по РА не е признато право на ДК по 6 фактури, издадени от [фирма] /3 фактури с предмет услуги, „СМР по договор“/ и по 3 фактури с предмет материали, издадени от [фирма]. Не е спорно в РД и РА, което се установява и от в.л., че има осчетоводяване на фактурите при РЛ, както и плащане. Не е спорно, че [фирма] не е открито на адреса, няма ППС и недвижими имоти, има 3 назначени лица на длъжност „работник строителство“, има задължения към бюджета в особено големи размери. За [фирма] също не е спорно, че не е открито на адреса и не е представило документи. Не е спорно и счетоводното отразяване, няма ППС и недвижими имоти, има задължения в огромен размер и няма назначени лица.

Не се споделя извода на в.л., че има последваща доставка на услугите от [фирма] към „Полюс ТМ“ /папка 1 приложение 3./, както и на материалите от [фирма] към [фирма] /папка 1, №4/ .

Видно от посочените материали в папка №1- в обяснителната записка на РЛ трите фактури от доставчика [фирма] са издадени по договор №14583 от 19.03.2014г. с предмет СМР на обект „Залена и достъпна среда, [населено място]“. Приложена е К./количествено-стойностна сметка/, видно от която трябва да се премахнат 4 000кв.м. стари плочки и да се положат нови, да се разреже 10см.бетонна настилка на площ 750кв.м. и др. като срокът е препратен към линеен график, който не е представен, има ППП от датата на фактурата, който е бланкетен –описва същите СМР без подробности. Следователно- не е ясно кога и от кого са

извършени съответните СМР, с каква техника и материали, доколкото именно изпълнителят следва да ги подsigури, а не притежава такива. На база на изложеното – не може да се прецени с тримата си работника дали [фирма] би могъл да осъществи СМР, в кой период, кога, доколкото се касае за значително количество подмяна на плочки, къртене. Възможно ли е това да се осъществи през летния сезон само и т.н.. Въпроси, на които не може да се отговори, тъй като липсват конкретни елементи, а само привиден договор. Логично е настилката да е положена и предадена преди края на м.12., както е станало с протокола предвид именно атмосферните условия. В същата папка 1 /класьор1 –л.61/ е представен протокол 22 за СМР за „Зелена и достъпна среда“ с възложител [община] към [фирма], което е доказателство в подкрепа на извода, че именно договора и ППП за извършена доставка от [фирма] е фиктивна. Този доставчик нито е имал намерението, нито капацитета да изпълни доставката, поради което същата е нереална. Посочено беше по-горе, че за да се признае право на ДК трябва да се докаже, че именно доставчикът я е изпълнил. Вмъкването на подизпълнител, за да усвоява ДДС по веригата – е именно доказателства за наличието на данъчна измама.

За [фирма] не е представен договор, протоколи, има само 4 фактури. Пояснено е от РЛ, че материалите са отишли за обект „Възстановяване на корпус „И“-У.. Видно от фактурите доставен е пясък, цимент, ламперия, греди, шперплат. Няма данни кога, от кого е направена доставката, с какво, от къде е закупен материалът, съхраняван ли е. Посоченият предмет на доставката е от даден вид, той се индивидуализира конкретно с предаването му, за което няма данни. Не е посочен размер на греди, дебелина на шперплата и т.н., поради което да се прави извод за последваща реализация – е крайно неуместно.

Следователно - правилен е извода, че няма кадрова, техническа и материална обезпеченост за [фирма], както и техническа и материална за [фирма], поради което обосновано РА е потвърден с решението за непризнатото право на ДК от 12 061,20лв. и дължим ДДС за донасяне от 12 061,20лв..

За данъчен период 01.01.-31.01.2015г.- правилно не е признато право на ДК по 1 фактура от [фирма] по изложените по-горе съображения за същия предходния данъчен период за този доставчик. Няма договор, ППП, не е ясно какво, къде и от кого е

доставено, разполагал ли е доставчикът с предмета и т.н.. Не може да се мисли за последваща реализация с оглед предмета от дадения вид –шперпрат, който не е индивидуализиран. В тази връзка и правилно РА е потвърден за дължимото по фактурата ДДС от 1078лв..

За данъчен период 01.04-30.04.2015г. и данъчен период 01.05.-31.05.2015г.–правилно РА е оставен в сила за непризнатото право на ДК от 1471,40лв. и от 2404лв. по фактури, издадени от [фирма] с предмет материали. Не е спорно, че има надлежно осчетоводяване, плащане, но това дружество не се намира на адреса, не представя исканите документи, има невнесени задължения към бюджета, няма ППП и недвижими имоти, няма наети /назначени или по гр.правоотношение/ лица.

Не се споделя извода на в.л. за последваща реализация към [фирма] папка 1, №3. Не е доказано, че именно този доставчик е доставил процесните материали, за да могат да бъдат предмет на последваща реализация.

Видно от посочената от в.л. папка – л.118 и сл. се касае за доставка на материали -греди, дъски, тухли, керемиди, шперплат-отново стоки от даден вид /дори не са посочени като подвид напр.тухли единични или четворки и т.н./, за които няма договор, ПП протоколи, не е ясно от къде са взети, доставчикът разполагал ли е с тях, съхранявал ли ги преди това, как ги е превозил, кой ги е разтоварил, доколкото няма нито ППС, нито нает персонал и склад. На база на изложеното –произволно звучи извода на в.л. за последваща реализация.

За данъчен периоди от 01.07 до 09.2015г.-има издадени 2 фактури от [фирма] с предмет услуги с ДДС общо 3865,80лв./за м.07/, още 3 със същия предмет за м.08 с общо ДДС 5300лв.и 1 за м.09 от [фирма] с предмет материали и ДДС 1205лв..

Не е спорно плащането и счетоводното отразяване при РЛ, но за [фирма] и [фирма] е установено, че първото ТД няма офис, няма табела, не представя документи, не се открива на адреса, има задължения в голям размер, няма ППС и НИ, няма наети лица, поради което е направен обоснования извод, че доставките на услугите са фиктивни. Също за [фирма]- няма офис, няма табела, не представя документи, не се открива на адреса, има задължения в голям размер, няма ППС и НИ, има назначени 7 лица/градинар, чистач, работник изграждане на покриви.

Не се споделя извода на в.л., че за [фирма] има последваща реализация /обратна/ към [фирма]-папка 4, №18, както и че има данни за последваща реализация на услугата към [фирма], както и на материалите, закупени от [фирма] към [фирма] папка 1, №9.

Видно от папка 1/класьор 1/ л.291-с фактурата от 28.09.2015г. са фактурирани материали по ППП на л.292 като куфражни дъски и греди. В този ППП няма данни кой е приел и на кого е предал стоката, къде е станало това. Не може да се приеме, че на тази определена по вид стока има последваща реализация в обекта „Възстановяване и ремонт на туристическа инфраструктура на природен парк „В.“ л.295 изпълняван от РЛ с възложител [фирма]. Причината за това, е че проследимост на доставените именно от [фирма] греди и дъски към този обект няма. Няма, както от доставчика по изложените вече причини, така и от РЛ към неговия възложител, доколкото се касае именно за стоки от даден вид. Връзката се губи още на етап от доставчика към РЛ. Представеният протокол за тази 1 фактура /за процесния период са издадени още 2/ нито установява кой, нито къде, нито как /транспорт/ са доставени въпросните материали. Единствено е безспорен факта, че РЛ е поело като изпълнител да осъществени СМР на визирания обект, но дали въпросните греди и дъски изобщо са вложени там, което е ирелевантно дори, тъй като не може да се установи, че са доставени именно от [фирма]. Не е изследвано през този период дали РЛ имало доставки от същия вид или на склад подобни материали. По изложената причина изводът за последваща реализация може да бъде само и единствено хипотетичен.

За периода за доставените услуги от [фирма] важи същото. Видно от папка 4 /класьор 4/ л.224 с РЛ този доставчик е сключил от 15.05.2015г. договор за маркетингова услуга като се препраща към заявката за изработване на маркетинговия продукт. На л.227 е приложена бланка на заявка. На л.231 е приложен ППП, но същия е подписано от управляващите дружествата, няма конкретни данни къде са доставени, с какво МПС, от кога и на кого са предадени –рекламните визитки 6000бр., настолен скицник 20бр., рекламен фирмен каталог, и т.н. Дори и да има имаше конкретика – не може доставчикът да ги изработи- няма офис, няма машини, няма работници, няма коли, няма материали, поради което е напълно обоснован извода за фиктивност на тези доставки. Следва да се

допълни, че следва да има не каквито и да е служители, а квалифицирани, тъй като например за изработения архитектурен макет на жилищен комплекс /л.232/ следва да има специални познания вкл. и техника.

За данъчен период м.08.2016г. и м.09.2016г. – РА е изменен, както следва: от 16 204,96лв. на 6 054,96лв. за м.08 и от 3 626,44лв. определено ДДС за м.09.2016г. на 476,44лв.. Съдът споделя изводите на органите по приходите за нереалност на доставките от този доставчик- [фирма], като за доставките от [фирма] възраженията на РЛ пред ответника са споделени и РА в тази част е изменен, поради което и не е предмет на съдебен контрол.

За доставките от [фирма] - е установено, че не са представени документи, дружеството няма ППС и НИ, има назначени 7 лица по трудово правоотношение/общ работник, кофражист, арматурист и т.н./Въпреки кадровата обезпеченост е прието, че от представените от РЛ документи не е ясно къде и от кого са получени материалите, доколкото няма ППП. Няма и данни как е калкулирана цената.

Не се споделя извода на в.л., че има последваща доставка към СО-район С. папка 1, №11.В тази връзка не е спорно, че РЛ е изпълнител на възложените от СО р-н „С.“ СМР по одобрен проект физкултурен салон към 48 ОУ. По обяснителната записка, но на РЛ от [фирма] е доставило строително оборудване по договор за наем от 04.02.2016г. , както и е доставен шперплат, за което са издадени 4 бр. фактури -2 за м.07, 1 м.08 и 1 за м.09. Изложеното по-горе за липса на индивидуализация на предмета и за доказуемост на доставката именно от [фирма] към РЛ- води към извода за нереалност на доставката. Представените доказателства за ангажимент към р-н С. единствено доказват вероятната необходимост от подобни материали и оборудване, но не и това, че РЛ например към момента разполагало с тях /което не е изследвано/, няма ППП, които да установят кога, как, с какво са доставени процесните материали и оборудване. Това води на извода именно за нереалност на посочената доставка от този доставчик. В действителност –за нередовности при доставчика -РЛ не следва да отговаря, но това е поредният доставчик за РЛ /което РЛ е дружество с ангажименти безспорно, ползвано и от обществени институции т.е. има авторитет в извършваната дейност и опит в документооборота/, който към момента на ревизията го няма на

адреса му и не развива дейност. Логично е РЛ да подбира по някакъв начин съконтрагентите си. **Изненадващата липса на същите /без изключение за всичките доставки, които са разнородни/ навежда на единствено възможния извод, че подбор не е правен, че тези дружества са с фиктивна дейност, зад която се крият фиктивни доставки, за които няма как РЛ да не знае и съответно да носи отговорност.**

За данъчен период м.10.2016г.-са издадени 2 фактури с непризнато ДДС в общ размер на 299,44лв. с предмет „наем на подпори“, „летви“ от [фирма]. Видно от РД - не са представени документи, дружеството няма ППС и НИ, има назначени 7 лица по трудово правоотношение./общ работник, кофражист, арматурист и т.н/.Въпреки кадровата обезпеченост е прието, че от представените от РЛ документи не е ясно къде и от кого са получени материалите, доколкото няма ППП. Няма и данни как е калкулирана цената.

Не се споделя извода на в.л., че има последваща доставка към СО-район С. папка 1, №11 по изложените вече в предходния пункт съображения. Прекъснато е връзката по изложените съображения за липса на ППП между доставчика и РЛ. Ирелевантно е дали РЛ е имало нуждата от подобни материали, за да ги вложи в обект, на който е изпълнител. Не е изследван въпроса дали не е разполагало с тях РЛ /което при стоки от даден вид е и ненужно за спора/, както и се касае за стоки от даден вид, поради което проследимостта към евентуална последваща доставка не може да се обоснове.

За данъчен период м.03.2017г.—не е признато право на ДК по 2 фактури от [фирма] с ДДС 1900лв. с предмет „съгласно договор“. Установява се същото – дружеството не се намира на адреса, има невнесени задължения, няма ППС и НИ, няма назначени лица. Не е спорно и за този доставчик плащането и счетоводното отразяване, но същите не доказват реална стопанска операция. По изложените съображения не може да се сподели извода на вл., че има последваща реализация към СО-район С. –папка 1, №11. Видно от тази папка –л.398-доставчикът трябва да достави спортни съоръжения по заявка. Има ППП-л.403, в който са индивидуализирани уредите-20бр.дюшека, 12бр.метални гардероба, 5 бр.скамейки дървена маса и др. .Не е ясно от този протокол кой, на кого ги е доставил /конкретни лица, доколкото доставчика няма работници/, с както

/няма МПС/ -в договора не пише за кого е транспорта. Не е ясно доставчикът разполагал ли е с тези предмети, тъй като няма склад. Видно от договора от 09.03. и протокола от 27.03.-вероятно ги е имал на склад, ако след договора за поръчани –няма данни за това. Как е избран този доставчик, къде е намерен.Представен е договор за доставка между СО и РЛ на л.355 без дата и към договора протокол за доставка от 16.12.2016г. л.358 като от същата дата и СО е платила за доставката. Следователно за посочения период от над 3 месеца евентуално РЛ е избирало доставчик на оборудването, но няма никакви данни. Не е спорно, че процесните гардероби, дюшеци и т.н са доставени в училищния салон, но дали да доставени преди това на РЛ от [фирма] не е доказано. От къде е разполагало РЛ с тях и от къде се е снабдило със същите като стока и от даден вид - е ирелевантно. С оглед изложеното – се споделят доводите на ответника и за нереалност на тази доставка, поради недоказуемостта ѝ.

За данъчен период м.05.2017г. –не е признато право на ДК общо от 9842лв. по 1 фактура на [фирма] с предмет „покупка“ и 6 фактури на „Й. Т.“ с предмет СМР. За [фирма] са изложени изводи по-горе, който са съотносими и тук.

За този „Й. Т.“ е установено, че няма офис, не се намира на адреса, не представя документи, няма ППП и НИ, няма назначени лица или такива, наети по гр.правоотношения.Няма заявки, ППП, договори, има задължения към бюджета по издаден РА. Следователно се касае за фиктивни доставки – дружеството няма капацитета да ги осъществи, не е ясно и как са извършени. С оглед изложеното не се споделя извода на в.л., че от папка 2, №14 се установява, че има последваща доставка към Р. Р. Т.. Видно от л.39 и сл. папка /класьор 2/- това лице Т. е възложител на [фирма] за СМР на жилищна сграда в [населено място] от 16.06.2016г., но със срок от 90 работни дни т.е. преди данъчния период. Безспорно е, че РЛ е извършило процесните СМР на сградата на Т., но не те са предмет на процесните доставки. Не е ясно какви СМР е извършило [фирма] по процесните фактури към РЛ, с кои лица, с какви материали, кога. Това дружество няма наети или назначени лица, няма техника, няма склад. Ето защо е правилен извода, че има нереални, фиктивни доставки. Също връзката от доставката на [фирма] към РЛ за този период не е доказана, не може да се приеме, че доставчикът е доставил материали, които са вложени в обект, който изгражда РЛ именно с оглед изложените вече изводи

за стоки от даден вид и липсата на ППП с достатъчно елементи, които да направят доставката от доставчика към РЛ проследима.

За данъчен период м.06.2017г.-1 фактура от [фирма] с предмет „материали“ и 3 фактури от [фирма] с предмет СМР и материали.

За доставчика „А. Р.“ е установено, че не се намира на адреса, регистрирано е, няма ППС и НИ, имало е 7 назначени лица на позицията общ работник и технически сътрудник. За да се позове на нереалност на доставките – в РД е посочено, че на дружеството е издаден РА Р-22221118002884-091-001 от 16.01.2019г., в което производство е направена проверка на управителя и едноличен собственик на дружеството В. Т., който заявява, че не знае с какво се занимава дружеството и не знае къде да обектите му.

За доставчика [фирма] – също е установено, че няма офис, не се намира на адреса, не представя документи, няма ППП и НИ, няма назначени лица или такива, наети по гр.правоотношения. Няма заяви, ППП, договори, има задължения към бюджета по издаден РА.

Не се споделя извода на в.л., че има последваща реализация към Р. Т..Както беше посочено за предходния данъчен период за същия доставчик, безспорно е, че РЛ е извършило процесните СМР на сградата на Т., но не те са предмет на процесните доставки. Не е ясно какви СМР е извършило [фирма] по процесните фактури към РЛ, с кои лица, с какви материали, кога. Какви материали е доставило, доколкото няма ППП. Това дружество няма наети или назначени лица, няма техника, няма склад. Ето защо е правилен извода, че има нереални, фиктивни доставки. а стоки от даден вид и липсата на ППП с достатъчно елементи, които да направят доставката от доставчика към РЛ проследима.

За данъчен период м.07.2017г- 2 фактури от [фирма] с предмет СМР по договор, но не е ясно какви СМР, как са предадени, кога и от кого са извършени, доколкото дружеството няма складове, офис, няма техника, няма МПС, няма работници. При неясен предмет не може и да се правят изводи за последваща реализация. Следователно изводът за нереалност на доставките е напълно обоснован. Този доставчик е издал още 2 фактури за същото за сл.данъчен период, поради което там ще е разгледа извода на в.л. за последваща реализация.

За данъчен период м.08.2017г. -не е признато право на ДК общо от2904,90лв. по 7 фактури на [фирма] с предмет „покупки“ /6/ и

наем на скеле/1/ и по 2 фактури на [фирма] с предмет СМР. Видно от РД за „А. Р.“ е установено, че не се намира на адреса, дерегистрирано е, няма ППС и НИ, има 7 назначени лица на дл.общ работник и технически сътрудник. За да се позове на нереалност на доставките – в РД е посочено, че на дружеството е издаден РА Р-22221118002884-091-001 от 16.01.2019г. , в което производство е направена проверка на управителя и едноличен собственик на дружеството В. Т., който заявява, че не знае с какво се занимава дружеството и не знае къде да обектите му.

С оглед изложеното не се кредитира и твърдението на в.л.за последваща реализация към РЛ –папка 2, №18. Видно от тази папка /класьор2/ л.398 -2 от представените фактурите касаят заем на скеле, подпори, закупуване на шпеплат. Няма ППП за периода, няма договор, не е ясно къде, кога, от кого и на кого са доставени процесните материали, скеле и т.н..Има на л.430 касова бележка неясно от кого подписана и издадена на дата 11.10.2018г. т.е. за друг данъчен период, че В.Г. /неясно чий служител / е получил 100бр. подпори къси под заем.Също на л.429, 428 и т.н..Има и ППП от 21.06.2018г. по фактура от м.06- л.431-за върнати в склада /неясно чии и къде/ подпори. Има и представени касови бележки –за други данъчни периоди – вече с печат на [фирма]-напр.л.437 за предадени от Венци Г. – на 100 къси подпори на 20.01.2018г. с заем до 20.02.2018г. т.е. отново касаят друг данъчен период, но дори и да бяха относими –не е ясно на кого да предадени, как са транспортирани и т.н..

Също не се споделя извода за такава последваща реализация по СМР от „С.“ към СО-район С. – папка 1, №11, защото няма никакви данни за предмета на доставката. В посочената папка -не са представени документи –ППП, договор, освен копия от фактури –л.428 класьор 1.Следва да се има предвид, че [фирма] освен, че няма офис, не се намира на адреса, няма и наети лица. Не са представени документи вкл. от РЛ освен копия от фактури –л.428 класьор 1. С оглед изложеното - не е ясно какво е правено, как и от кого. Следователно напълно обосновани изводите за нереалност на доставките.

За данъчен период м.11.2017г.-РА изменен ДДС от 5 519,98лв. е определено на 4 213,18лв..Доставчици за периода са [фирма] с предмет „по договор“ и [фирма] с предмет – „арматурна заготовка“. Мотивите на ответника в решението са, че органите приходите за втория доставчик / [фирма]/- са приели реалност на

доставката, но в справката са включили фактурата, поради което в посочената насока е направена правилно корекция.

За този период остава само доставчикът [фирма] с непризнато право на ДК , издал 3 фактури, за чиито предмет „материали по договор“ в.л. приема, че има последваща реализация към [фирма]- папка 2 №17. В класьор 2 л.259 е приложен договора от 23.11.2017г., в който са описани конкретните материали- конкретна шпакловка, определен вид цимент, мазилка и т.н. като е уговорено да се доставят до адреса на РЛ със собствен на доставчика транспорт, но няма данни за това кога е направено, с какво превозно средство и от кого, поради което се възприема извода за нереалност и на тази доставка. Изложеното след като прекъсва връзката от доставчика към РЛ, прави ирелевантен въпроса дали стоките от дадения вид /макар и категоризирани с подвид/ са намерили последваща реализация в обект, който изпълнява РЛ т.е необходимостта на влагане на материалите при РЛ говори за вероятна нужда от такива, но не и че са доставени именно от доставчика. Следва да се има предвид, че този доставчик е дерегистриран от м.01.2018г., не се намира на адреса, няма НИ и МПС, има назначени само 3-ма работника/доставчик, общ работник и търговски представител/. Следователно- дори и да има кадрова обезпеченост, липсва техническа такава, както и липсват ППП, за да се приеме, че материалите са доставени.

За данъчен период м.12.2017г.- не е признато ДДС от 342,90лв. по 1 фактура на [фирма] с предмет „наем на скеле“. Видно от РД за „А. Р.“ е установено, че не се намира на адреса, дерегистрирано е, няма ППС и НИ, има 7 назначени лица на дл.общ работник и технически сътрудник. За да се позове на нереалност на доставките – в РД е посочено, че на дружеството е издаде РА Р-22221118002884-091-001 от 16.01.2019г., в което производство е направена проверка на управителя и едноличен собственик на дружеството В. Т., който заявява, че не знае с какво се занимава дружеството и не знае къде да обектите му. Следователно напълно се споделя извода в РА за нереалност на посочените доставки.

За последваща доставка на този доставчик се отнасят констатациите по-горе за данъчен период м.08.2017г..

За данъчен период м.01.2018г. РА изменен ДДС от 2195,88лв. определен на 474,04лв.. Доставчик за периода е [фирма] с ДДС за 800лв. и [фирма] с ДДС 1721лв.. В решението на ответника е

посочено, че в РД органите по приходите за [фирма]/- са приели реалност на доставката, но в справка са включили фактурата, поради което в посочената насока е направена правилно корекция. За първия доставчик важи гореизложеното вече: "А. Р." - не се намира на адреса, дерегистрирано е, няма ППС и НИ, има 7 назначени лица на дл.общ работник и технически сътрудник. За да се позове на нереалност на доставките – в РД е посочено, че на дружеството е издаде РА Р-22221118002884-091-001 от 16.01.2019г. , в което производство е направена проверка на управителя и едноличен собственик на дружеството В. Т., който заявява, че не знае с какво се занимава дружеството и не знае къде да обектите му. Следователно напълно се споделя извода в РА за нереалност на посочените доставки.

От друга страна -напр.л.437 класьор2/ има касови бележки, че са предадени от Венци Г. – 100 къси подпори на 20.01.2018г. с наем до 20.02.2018г., но съдът не кредитира посочени документ- не е ясно на кого е предадено, къде, как е доставено. Процесната касова бележка е подписана само от лицето Г., който не е ясно служител ли е на доставчика. Освен това самият управител отрича дружеството да има каквато и да е дейност, освен, че няма МПС и склад. За да отпада под наем строителни материали- следва да може да ги съхранява и транспортира.

За данъчен период м.02.2018г.- не е признато ДДС от 17 987лв. по 2 фактури на [фирма] с предмет „шперплат“ и по 5 фактури от [фирма] с предмет „покупка“. Също за този доставчик е установено, че няма офис, не представя документи, няма кадрова и материална обезпеченост –няма ППС, Няма НИ, няма регистрирани трудови договори. Не са представени пред органите по приходите и документи за предмет на самите доставки и начина на доставянето, получаването им и от РЛ.

Не се споделя извода на в.л., че има последващи доставки към РЛ –папка 4 №27.

За доставчика [фирма] –видно класьор 4 от л.192 има представен договор за услуги от 01.02.2018г. за ушиване на работно облекло вкл.обувки с метално бомбе-10 серии от 41 номер до 45 като за 42 и 43 номер 20 серии, панталони –летни 30бр. 48р-р, 30бр. 50 р-р и т.н.,гащеризони зимни и летни, якета зимни и летни за номер по 30бр. и т.н. Следователно касае се за значително количество, което следва да се изработи със средства и труд на доставчика, а той нито има машини, нито има работна ръка, нито има място,

където да извърши това. Представени са доказателства от РЛ за усвоеност на тези облекла -раздадени са на работниците, но това е неотнормимо. Не е доказано, че се касае именно за изработени и получени от [фирма] облекла и обувки. Ето защо правилно е прието, че доставките са фиктивни.

За доставчика [фирма] се отнасят вече направените по-горе изводи за другите данъчни периоди.

За данъчен период от м.04. до м.07.2018г. – не е признато за м.04 ДДС от 568лв.по 1 фактура на „А. Р.“Е. с предмет шперплат, както и за м.05.2018г. също 1 фактура с предмет „наем на кофраж“, . За този доставчик вече бяха изложени съображения- , че не се намира на адреса, deregистрирано е,, няма ППС и НИ, има 7 назначени лица на дл.общ работник и технически сътрудник. За да се позове на нереалност на доставките – в РД е посочено, че на дружеството е издаде РА Р-22221118002884-091-001 от 16.01.2019г. , в което производство е направена проверка на управителя и едноличен собственик на дружеството В. Т., който заявява, че не знае с какво се занимава дружеството и не знае къде да обектите му.

Отново следва да се подчертае, че не се споделя извода на в.л., че има последващи доставки към РЛ –папка 2 от л.395 до л.464 са представени документи касаещи този доставчик. Видно от л.411 е фактурата за м.05 и на л.416 фактурата за шперплата 83бр..От 21.06.2018г. има приемо-предавателен протокол на л.431 за върнати обратно на доставчика, но други материали. Също за върнати на 06.07. обратно в склада подпори, който не е ясно част от процесния кофраж ли са, дали приелото лице М.М. е служител на доставчика, къде е склада при положение, че няма данни за такъв. На част от касовите бележки напр. на л.433 е посочено върнато от „Д.“ но не е ясно РЛ ли е това или другото дружество със същото първо име. Тези 83бр шперплат как са доставени, с какво МПС, къде са били , от къде са доставени и къде на РЛ, от кои лица, кога е станало това. По всички тези въпроси липсва яснота, поради което правилно е посочено, че се касае за фиктивни доставки.При условията на пълно доказване РЛ, ако иска да ползва право на ДК трябва да докаже, че фактурираните доставки са произлезли от доставчика, което по делото не е така.

За данъчен период от м.10 2018г. до м.11.2019г. също правилно от ответника РА е потвърден по изводи, които напълно се споделят, че не може да се приеме, че

фактурираните доставки са извършени от доставчиците.

Конкретно за м.10.2018г. не е признато ДДС от 500лв.по 1 фактура на [фирма] с предмет „авансово плащане“. Доставчик не е намерен на адреса, дерегистриран, не представя документи. Има само 2 лица по трудово правоотношение.

Не се споделя извода на в.л., че има последваща реализация към [фирма] –папка 2, №18. В тази връзка видно от класьор 2 л.392 приложено е само фактурата в копие, няма договор, няма ППП. Не е ясно какъв е предмета. Възможно ли е доставчика да го осъществи. В обяснителната записка на РЛ на л.286 е посочено, че [фирма] е доставило с процесната фактура материали за изработка на кофраж за обекта с възложител [фирма]-жилищна сграда на [фирма], но за това няма никакви доказателства, както беше посочено.

М.03.2019г.-не е признато ДДС от 10 045лв. по 7 фактури на [фирма] с предмет услуги и СМР. Този доставчик, видно от РД, също не е намерен на адреса, няма ППС и НИ, няма наети лица, има задължения към бюджета. Пред органите по приходите нито доставчика, нито РЛ представят документи.Изводите на в.л. за последваща реализация към [фирма] и към „Г. Холдинг“ папка 2, №18, папка 3 №22- не се възприемат.

Видно от класьор 2 л.478 представен е договор за СМР от 14.02.2019г. за изпълнение на СМР на жилищна сграда в [населено място] с използването на материали със съответното качество, техника и работен капацитет. Нито едно от тези три неща няма изпълнителят, поради което и представените протоколи като протокол обр.19 на л.482 и на л.484 не могат да се кредитират.Не е ясно напр. по посл.протокол монтираните 10бр.интериорни врати имал ли ги е изпълнителят [фирма], придобил ли ги е, къде ги е съхранява, как ги е доставил до адреса и т.н. Същото важи за 80бр.монтаж на витрини с алуминиева дограма.

С оглед и на гореизложеното не е ясно как е направен извода за последваща реализация.

.М.07.2019г. не е признато ДДС от 11 776,50лв. по 7 фактури на [фирма] с предмет услуги.Този доставчик, видно от РД, също не е намерен на адреса, няма ППС и НИ, няма наети лица, има задължения към бюджета. Пред органите по приходите нито доставчика, нито РЛ представят документи.

Изводите на в.л. за последваща реализация към РЛ обратно и към „Г. Холдинг“ папка 2, №18, папка 3 №22- не се възприемат като в

тази връзка се отнася изложеното в предходния пункт.

М.08.2019г.-не е признато ДДС от 11 080лв.по 2 фактури издадени от [фирма] с предмет СМР по договор от 07.08.2019г.. За този доставчик е установено, че няма офис, не се намира на адреса, няма наети лица за периода, не са изплащани възнаграждения по гражданско правоотношение, няма ППС и НИ. Макар да е представен договор от РЛ / [фирма] на л.466, класьор 2 –правилно е установено в РД, че е поето задължение със свои сили и средства доставчикът да извърши СМР на 4ет.сграда, а същевременно няма данни кой какво е правил, с какви материали.видно от протокол №1 на л.471-направени са замазки на 1640кв.м., полагане на гранитогрес на също над 1000кв.м. , доставка и полагане теракотни плочки 210кв.м.и т.н., поради което не е ясно тези специфични дейности от кои лица са извършени, доколкото е видно, че са и значителни по обем. Също така 753кв.м.вътрешна мазилка по втората фактура.

На база на изложеното изводът на в.л., че от новопредставените доказателства /папка 2, №18/ се установява, че „стоките и услугите“ са послужили за последващи доставки към [фирма] -не се споделят. Прекъсната е връзката между доставчик и РЛ, защото не е установено кога , как и по какъв начин са изпълнени СМР на процесната къща. Ирелевантно е дали има изобщо такива или не и от кого друг са направени.

М.09.2019г. не е признато ДДС от 25 258лв. по 3 фактури издадени от [фирма] с предмет „услуга“ и „СМР по договор“.

За този доставчик не се споделя извода на в.л., че от папка 4, №25 се установява „че стоките и услугите“ имат последваща реализация“ към [фирма]. В класьор 4 на л.144 е договора за възлагане на СМР от 02.09.2019г.за жилищна сграда в [населено място]-доставка и монтаж на ОВК инсталация, но със сили и средства на изпълнителя т.е на [фирма]. Как е станало това при положение, че това дружество няма НИ, няма МПС, няма офис, няма техника, няма наети или назначени лица /не се намира на адреса, със задължения към бюджета/. В същото време е издавало протоколи напр.протокол №1 от 09.09.2019г. за извършени СМР-л.149- за армировка, колони, шайби. Следва да има съответните лица, материали, съоръжения и т.н., за което няма данни и единствено възможния извод е за фиктивна доставка.

Не е спорно от представените на л.45 и сл. от класьор 4 –доказателства, че РЛ е поело ангажимент да е изпълнител на

възложените от [фирма] СМР /в по голям обем/ по същата жилищна сграда. Вероятно тези СМР са изпълнени в частта за ОВК и може би от самото РЛ, което е поело ангажимента, но не и чрез подизпълнителя [фирма], който няма нито техническия, нито кадровия капацитет за това.

М.10.2019.-не е признато ДДС от 6500лв. по 1 фактура издадена от [фирма] с предмет СМР. Съотносими са констатациите от предходния данъчен период м.09.2019г. за липса на капацитет на доставчика-технически и кадрови.

М.11.2019г. не е признато ДДС от 23 700,90лв. по 2 фактури издадени от [фирма] с предмет „СМР по договор“. Също относими са констатациите от предходния данъчен период м.09.2019г. за липса на кадрови и технически капацитет на доставчика за осъществи доставката.

Следователно по ЗДДС в частта на потвърдения/изм. РА – правилна е констатацията, че не са налице обстоятелства, релевантни за признаване правото на данъчен кредит, поради което и на основание чл. 68, ал. 1 и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС на [фирма] е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в посочения размер по изложените доставки по-горе.

По ЗКПО:

Съдът също изцяло възприема изводите на органите по приходите. За 2014,2015,2016,2017 и 2018 г. в правните изводи е посочено, че съгласно чл.10, ал.1 и ал.2 от ЗКПО счетоводен разход се признава за данъчните цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на ССтв и отразява вярно стопанската операция. Правилно е посочено е, че за да се признае разхода трябва същият да е документално обоснован с редовен първичен счетоводен документ, но и да е реално извършен като е свързан с реално извършена доставка на стока или услуга.Обосновано е акцентирано, че реално извършената доставка е основата както при преките , така и при косвените данъци за признаването им.

Съдът маркира, че както беше посочено беше по-горе за всеки доставчик /при отказано право на ДК/, че издадените от него фактури – не отразяват верни стопански операции, тъй като не установяват доставките да са извършени от този доставчик, доколкото той няма капацитета да ги осъществи. С оглед изложеното отчетените разходи за материали и услуги от РЛ по

фактурите, издадени от обсъдените доставчици-се отнасят за възнаграждения за доставка на услуги и материали без те да са реално осъществени и този разход не следва да се признава за данъчни цели. Видно от чл.23, ал.2 т.1 от ЗКПО с посочената сума на непризнатите разходи следва да се увеличи финансовия резултат, поради което и да се начисли съответния КД.

В този аспект от фактическа страна – **за 2014г.** при деклариран КД от 4 931лв., без направени авансови вноски, при С. отрицателен 49310лв., то същият следва да се увеличи с 32 770лв./разходите по чл.26, т.2 от ЗКПО, които не са документално обосновани/ или РЛ има данъчна печалба от 82 080лв, при което дължи КД **8208лв. за 2014г.** , след приспадане на внесения трябва да до внесе **3 722лв. ведно с лихва от 1758,46лв.** изчислена по чл.1 от ЗЛДТДПДВ във връзка с чл.175 от ДОПК. Следователно РА в посочената част, потвърдена с решението на ответника – е правилен и законосъобразен.

В този аспект от фактическа страна – **за 2015г.** при деклариран КД от 4 735,40лв. , без направени авансови вноски, при С. отрицателен 46626лв. , то същият следва да се увеличи с 52 582лв./разходите по чл.26, т.2 от ЗКПО, които не са документално обосновани/ или РЛ има данъчна печалба от 99208лв, при което дължи КД **9920лв. за 2015г.** , след приспадане на внесения трябва да до внесе **5185,40лв. ведно с лихва от 2319,27лв.** изчислена по чл.1 от ЗЛДТДПДВ във връзка с чл.175 от ДОПК. Следователно РА в посочената част, потвърдена с решението на ответника – е правилен и законосъобразен.

В този аспект от фактическа страна – **за 2017г.** при деклариран КД от 573,31лв. , с направени авансови вноски от 2000лв., при С. отрицателен 5733,05лв., то същият следва да се увеличи с 137 042,46лв./разходите по чл.26, т.2 от ЗКПО, които не са документално обосновани/ или РЛ има данъчна печалба от 142 775,51лв, при което дължи КД **14 277,56лв. за 2017г.** , след приспадане на внесения трябва да до внесе **12 772,70лв. ведно с лихва от 2981,68лв.** изчислена по чл.1 от ЗЛДТДПДВ във връзка с чл.175 от ДОПК. Следователно РА в посочената част, потвърдена с решението на ответника – е правилен и законосъобразен.

КД за 2016г. и 2018г. с решението на ответника е намален като в тази връзка е изменен РА. Съдът също споделя направените изводи от ответника за изменението на РА, които касаят и признаване на разходите за данъчни цели по признаните доставки.

След като се възприеха за 2016 и 2018 въз основа на представените пред ответника доказателства-реалността на доставките /посочени в частта за ДДС/, то и разходите за тези години за КД –следва да се признаят. Следователно правилно е установено, че **КД за 2016г. от 19 076,58лв. следва да бъде 3 526,58лв.**, а КД за 2018г. от 14 967,22лв. правилно е определен на 9 581,96лв. със съответните лихви.

Видно от РД и РА- при КД за 2016г. внесен през годината е 3000лв., поради което дължимият за довносяне следва да бъде КД за 2016г. от определения 9 581,96лв- 6 581,96лв., ведно с лихвите. Съответно за 2018г. е внесен КД 500,06лв. или при установен с решението на директора на ОДОП – 9 581,96лв. – то дължим за довносяне е 9 000,90лв..

Следователно – правилен е РА /потвърден за 2014,2015,2017 и изменен за 2016 и 2018/:

за установения КД за 2014г. от 8208лв. за 2014г. за довнесе 3 722лв. ведно с лихвите от 1758,46лв.

за установения КД за 2015г. -9920лв. , за довносяне 5185,40лв. ведно с лихва от 2319,27лв.

за установения КД за 2016г. -9 581,96лв. и за довносяне 6 581,96лв..

за установения КД за 2017г. 14 277,56лв. за довносяне 12 772,70лв. ведно с лихва от 2981,68лв

за установения КД за 2018г. от 9 581,96лв. и за довносяне 6 581,96лв.

Следователно – жалбата е изцяло неоснователна и следва да се отхвърли. С оглед изхода от спора -трябва да се уважи претенцията на ответника за юрк.възнаграждение, определено на основание чл.8, ал.1 т.5 от Наредба 1/2004г. въз основа на задълженията общо в размер на 239 299,95лв./след изменението КД от общо 53 277,19лв. и ДДС от първоначално определените с РА в размер на 213 851,37 на- 186 022,76лв./–или от 4922лв., за което следва да се осъди жалбоподателя.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на [фирма] ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място] [улица] срещу РЕВИЗИОНЕН АКТ /РА/ №Р-22221019008581-091-001 от 25.09.2020г. издаден от Р. Б. орган възложил ревизията и от М. Н.-ръководител на ревизията, В

ЧАСТТА, с която е потвърден и изменен с решение №427 от 22.03.2021г. на директора на дирекция „ОДОП“ за ДДС в размер от **186 022,76лв.** и **КД в размер от общо главница и лихви от 53 277,19лв,** както следва :ПОТВЪРДЕН за установения ДДС за данъчен периоди: 12.2014 г., м. 01.2015 г., м. 04.2015 г., м. 05.2015 г., от м. 07.2015 г. до м. 09.2015 г., м. 10.2016 г., м. 03.2017 г., от м. 05.2017 г. до м. 08.2017 г., м. 12.2017 г., м. 02.2018 г., от м. 04.2018 г. до м. 07.2018 г. и от м. 10.2018 г. до м. 11.2019 г., ведно със съответните лихви за забава и в оспорената част на установените резултати за КД по ЗКПО за данъчните периоди от 01.01.2014 г. до 31.12.2015г. и от 01.01.2017г. до 31.12.2017г., ведно със съответните лихви за забава, както и за изменената му част, която е - за данъчен период м.07.2016г. от ДДС за внасяне в размер на 16 204,96 лв. определено на ДДС за внасяне в размер на 6 054,96 лв., ведно със съответните лихви за забава; - за данъчен период м.08.2016г. от ДДС за внасяне в размер на 3 626,44лв. определено на ДДС за внасяне в размер на 476,44 лв., ведно със съответните лихви за забава; за данъчен период м. 09.2016 г. от ДДС за внасяне в размер на 13 101,31лв. определено на ДДС за внасяне в размер на 1 601,31лв., ведно със съответните лихви за забава; за данъчен период м.11.2017г. от ДДС за внасяне в размер на 5 519,98лв. определено на ДДС за внасяне в размер на 4 213,18лв., ведно със съответните лихви за забава; за данъчен период м.01.2018г. от ДДС за внасяне в размер на 2 195,88лв. определено на ДДС за внасяне в размер на 474,04 лв., ведно със съответните лихви за забава. Също и в частта по ЗКПО, с която КД е ИЗМЕНЕН за период 2016г. като КД в размер на 19 076,58 лв. е определен на 3 526,58 лв., ведно със съответните лихви за забава; и за данъчен период 2018г. КД в размер на 14 967,22лв. е определен на размер на 9 581,96 лв., ведно със съответните лихви за забава.

ОСЪЖДА [фирма] ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление С., [улица] да ЗАПЛАТИ НА НАП юрисконсултско възнаграждение от 4922лв..

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му пред ВАС чрез АССГ. Преписи на страните.

Съдия:

